

**Na
Pismo**

Nr 4 (43)

ISSN 1509-2771

temat

Politechniki Koszalińskiej

grudzień 2005

**Upewnienie do habilitowania
dla Wydziału Budownictwa
i Inżynierii Środowiska**

XXXVIII INAUGURACIJE
2005/2006

Nihil est, quod non expugnet pertinax
opera et intenta ac diligens cura.
SENEKA

2005/2006

Inauguracja roku akademickiego 2005/2006

Inauguracja roku akademickiego w Politechnice Koszalińskiej odbyła się 5 października w audytorium Uczelni przy ul. Kwiatkowskiego. Przemówienie inauguracyjne wygłosił JM Rektor. Test przemówienia zamieszczamy dalej.

W dalszym ciągu uroczystości odbyło się ślubowanie grupy nowych studentów oraz immatrykulacja i wręczenie indeksów, której dokonali: JM Rektor – prof. Tomasz Krzyżyński i prof. Zbigniew Suszyński – prorektor ds. kształcenia. Potem nastąpiło uroczyste przekazanie sztandaru studentom pierwszego roku, a Chór Politechniki Koszalińskiej odśpiewał „Gaudemus”. Następnie najlepsi absolwenci otrzymali dyplomy z rąk prorektora i dziekanów swoich wydziałów.

W imieniu studentów wystąpił przewodniczący Parlamentu Studentów Politechniki Koszalińskiej, Pan Bogumił Gołąbek, wspaniale witając się z nowymi studentami i nauczycielami akademickimi i dzieląc się swoimi wrażeniami ze studentów na Politechnice.

W dalszej części uroczystości wojewoda Stanisław Wziątek i JM Rektor, oraz prof. Tomasz Heese – prorektor ds. nauki i współpracy z gospodarką wręczyli odznaczenia państwowe i resortowe. Potem prof. Michał Jasiulewicz – prorektor ds. studenckich, organizacji i rozwoju odczytał listy i telegramy gratulacyjne, które napłynęły z innych uczelni z okazji inauguracji nowego roku akademickiego.

Na zakończenie Rektor udzielił głosu gościom. Głos zabrali: Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Kazimierz Nycz – Ordynariusz Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, senator-elekt Paweł Michalak, który jest jednym z pierwszych absolwentów naszej Uczelni, poseł-elekt Czesław Hoc.

Uroczystość zakończył wykład inauguracyjny na temat „Symboliki ziemi w literaturze polski okresu rozbiorów”, który wygłosił prof. Franciszek Ziejka – rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego w poprzedniej kadencji.

(AM)

Przemówienie inauguracyjne

5 października 2005 roku

JM Rektor dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński, prof. nadzw.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście, Szanowni Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej!

Witam Państwa na trzydziestej ósmej inauguracji roku akademickiego w Politechnice Koszalińskiej. Uroczyście rozpoczynamy dzisiaj rok akademicki 2005/2006, który będzie pierwszym rokiem działania nowej ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* i będzie też pierwszym rokiem nowej kadencji, wyłonionego w wyborach kierownictwa Uczelni. Jako nowy rektor mam zaszczyt przewodniczyć dzisiejszej uroczystości, w której po raz pierwszy uczestniczą nowy Senat Politechniki Koszalińskiej, nowi prorektorzy oraz dziekani i prodziekani, a także nowi studenci Politechniki Koszalińskiej. Serdecznie Państwa witam.

Serdecznie witam naszych gości, witam parlamentarzystów Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana senatora-elekta **Pawła Michalaka**,
witam Pana senatora-elekta **Piotra Zientarskiego**,
witam Panią poseł **Małgorzatę Rohde**,
witam Panią poseł-elekt **Reginę Wasilewską-Kitę**,
witam Pana posła-elekta **Czesława Hoca**,
witam Pana posła-elekta **Stanisława Wziątka** – wojewodę zachodniopomorskiego.

Witam przedstawiciela Urzędu Marszałkowskiego – Pana **Krzysztofa Modlińskiego** – wicemarszałka województwa zachodniopomorskiego.

Serdecznie witam Jego Ekscelencję księdza biskupa **Kazimierza Nycza** – ordynariusza Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej. Bardzo dziękuję Waszej Ekscelencji za przewodniczenie porannej akademickiej mszy świętej, która została odprawiona w koszalińskiej Katedrze.

Witam reprezentantów samorządów lokalnych:

Pana **Mirosława Mikietyńskiego** – prezydenta Koszalina oraz Pana Piotra Krolla – zastępcę prezydenta,

witam **Ryszarda Wiśniewskiego** – przewodniczącego Rady Miejskiej w Koszalinie,

witam Pana **Ryszarda Osiewego** – starostę powiatu koszalińskiego oraz Pana **Zdzisława Pawłowskiego** – przewodniczącego Rady Powiatu Koszalińskiego,

witam Pana **Arseniusza Finstera** – burmistrza Chojnic.

Serdecznie witam naszych gości z innych uczelni:

Pana prof. **Franciszka Zijkę** z Uniwersytetu Jagiellońskiego. W poprzedniej kadencji Pan Profesor był rektorem tej zacnej Uczelni oraz przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, a obecnie jest honorowym przewodniczącym Konferencji.

Witam Pana Profesora **Pierre’a Marchée** z francuskiej Państwowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Bourges, doktora honoris causa Politechniki Koszalińskiej, *Je veux saluer a mon cher ami prof. Pierre Marché*.

Witam Pana Profesora **Jean-Guy Fontaine** – również z uczelni w Bourges. *Je veux saluer a mon cher ami prof. Jean-Guy Fontaine*.

Witam Pana Profesora **Włodzimierza Kiernożyckiego** – rektora Politechniki Szczecińskiej,

witam Panią Profesor **Danutę Gierczyńską** – rektor Pomorskiej Akademii Pedagogicznej w Słupsku,

witam Księdza doktora **Wacława Łukasza** – rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Koszalinie,

cd. na str. 5

Spis treści

Inauguracja roku akademickiego. Przemówienie inauguracyjne	3
Prawo do habilitowania dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska	7
29. Międzynarodowa Konferencja IMAPS	8
Prezentacja gospodarcza Meklemburgii	10
Rozwój regionów według Strategii Lizbońskiej	12
Jakość w teorii i praktyce „... zawsze może być lepiej”	13
Nasi ludzie w PAN... ..	14
Złoty medal – BRUSSELS EUREKA	15
Biomasa energią jutra	16
Partnerstwo dla natury	17
Chińska wizyta	19
Profesorowie tytularni Wydziału Mechanicznego	20
Praca doktorska zasługująca na uwagę	22
Z Sokratesem do Grenady	24
Jubileusz Promotora	26
Taniec odbijany częsteczek	27
”Jak się sprzedać?”	28
Nagroda specjalna na biennale mediów	30
Osiedle Akademickie	31
Warsztaty dziennikarstwa	31
Żakowisko z Ocelotem	32
Nowe oblicze zespołu koszykówki	33
Piłkarki ręczne na półmetku sezonu	34

Odnaczenia

Z dużą satysfakcją informujemy, że postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 lipca 2005 r. **Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski** za wzorową działalność naukową i dydaktyczną wyróżniona została **prof. dr hab. inż. Anna Anielak**.

Informujemy również, że postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 września 2005 r. **Złotym Krzyżem Zasługi** za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej wyróżnieni zostali:
prof. dr hab. inż. Tadeusz Pałosz
prof. nadzw. dr hab. inż.

Czesław Łukianowicz
prof. nadzw. dr hab. inż.
Tadeusz Hryniewicz
dr inż. Bogdan Wilczyński
dr Ryszard Skrzypniak
dr Teresa Rakowska

Srebrnym Krzyżem Zasługi uhonorowani zostali:
prof. nadzw. dr hab. inż. Ewa Wachowicz
dr inż. Artur Wezgraj
dr inż. Witold Gulbiński
dr Jerzy Ratajski
dr Janina Reszka
dr Kazimierz Reszka
dr Mirosław Maliński
mgr inż. Aleksander Krusze
Teresa Cukarew

Ponadto **Brazowym Krzyżem Zasługi** wyróżnieni zostali:

dr inż. Mariusz Meller
mgr inż. Andrzej Markiewicz
mgr inż. Katarzyna Sędlak
mgr inż. Teresa Nagórska
mgr Ewa Sikorska
mgr Małgorzata Kieca
mgr Bożena Brożek
inż. Stanisław Bokiej
inż. Regina Sułek
Wiesława Kobierska
Beata Ciurus

Wręczenia odnadczeń dokonał **Pan Stanisław Wziątek, Wojewoda Zachodniopomorski**.

Z satysfakcją informujemy również, że Minister Edukacji Narodowej i Sportu dnia 16 maja 2005 roku za wzorową działalność dydaktyczną przyznał dla naszych pracowników medale **Komisji Edukacji Narodowej**. Otrzymali je:
prof. nadzw. dr hab. Włodzimierz Deluga
prof. nadzw. dr hab. inż. Walery Sienicki
dr inż. Joanna Jankowska-Sandberg
dr inż. Janusz Rawski
dr inż. Stanisław Sokołowski
dr Franz Stepanek
dr Janusz Śniadecki
dr Renata Świdzka

Medale **Komisji Edukacji Narodowej** wręczył JM Rektor Politechniki Koszalińskiej – prof. Tomasz Krzyżyński.

Na temat – Pismo Politechniki Koszalińskiej. ISSN 1509–2771, Nr 4/43, grudzień 2005.
Wydawca: Politechnika Koszalińska. Adres redakcji: 75-453 Koszalin, ul. Śniadeckich 2, budynek A, piętro VI, pok. 616, tel. (094) 3478616, fax. (094) 3460374, www.tu.koszalin.pl, e-mail: amarkiew@tu.koszalin.pl
Redakcja: Andrzej Markiewicz, Alina Leszczyńska, zdjęcia: Adam Paczkowski, współpraca: Sylwia Brzechwa, Roman Dębski, Katarzyna Murawska, Piotr Zaczek, informacje z wydziałów: Henryk Charun (WM), Mirosław Maliński (WE), Mariusz Meller (WBiŚ), Monika Pieniak (WEiZ).
Redakcja zastrzega sobie prawo do wprowadzania zmian, skracania i adjustacji tekstów.
Łamanie, okładka: Andrzej Markiewicz. Druk: INTRO-DRUK, Koszalin.

witam Pana Profesora **Krzysztofa Formickiego** – prorektora ds. nauki Akademii Rolniczej w Szczecinie,

witam Pana Profesora **Mieczysława Wysieckiego** z Politechniki Szczecińskiej, rektora tej uczelni w poprzednich dwóch kadencjach.

Witam Pana płk **Przemysława Shielkego** – komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie i Pana płk **Jana Olecha** – komendanta Centrum Szkolenia Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w Koszalinie.

Witam dyrektorów szkół średnich oraz innych placówek oświatowych i instytucji kultury, witam przedsiębiorców, dyrektorów koszalińskich zakładów pracy, przedstawicieli organizacji społecznych i związków zawodowych. Witam dziennikarzy prasy, radia i telewizji.

Serdecznie witam wszystkich, byłych i obecnych Pracowników naszej Uczelni, jej studentów i absolwentów, witam członków Stowarzyszenia Wspierania Rozwoju Politechniki Koszalińskiej, witam wszystkich uczestników dzisiejszej uroczystości.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście,

za kilkanaście minut społeczność akademicka naszej Uczelni uroczystość przyjmie w poczet swoich studentów przedstawicieli pierwszego roku, którzy w imieniu swoich koleżanek i kolegów złożą ślubowanie. Następnie najlepsi z naszych tegorocznych absolwentów otrzymają dyplomy, a dzisiejsze spotkanie zakończy wykład inauguracyjny, który wygłosi Pan Profesor **Franciszek Ziejka** z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Całą zaś uroczystość wzbogacą pieśni w wykonaniu Chóru Akademickiego Politechniki Koszalińskiej pod dyktando Pana dr **Marka Bohuszewicza**.

Szanowni Państwo, Drodzy Studenci,

na pewno wielu z Was, podejmując decyzję o rozpoczęciu studiów zastanawiało się, ile wysiłku musi włożyć, by osiągnąć zamierzony cel, jakim jest zdobycie wykształcenia akademickiego oraz umiejętności i kwalifikacji, dających szansę, by w przyszłości skutecznie konkurować na rynku pracy. I na pewno dla większości z Was nie było innej odpowiedzi, niż ta, że „bez pracy nie ma kołaczy”. To proste i stare polskie przysłowie zawiera w sobie jeszcze starszą prawdę, którą sformułował wielki myśliciel Seneka, mówiąc, że **“Nihil est, quod non expugnet opera et intenta ac diligens cura”**, co oznacza, iż **“Nie ma rzeczy, której nie można by zdobyć wytrwałą pracą i pilnym staraniem”**. Ta formuła jest nieco szersza niż przysłowie i stanowi motto dzisiejszej uroczystości, uroczystości, która rozpoczyna najważniejszy etap Waszej drogi ku przyszłości, etap zdobywania wykształcenia akademickiego.

Stawiając dzisiaj ten pierwszy krok i rozpoczynając studia, na pewno robicie to z przekonaniem nie tylko o własnych możliwościach, ale też z wiedzą, iż przy obecnym tempie rozwoju cywilizacyjnego, w świecie konkurencji i specjalizacji, jest to sposób, by zapewnić sobie jak najlepszy start. Zapewniam, że w osiągnięciu takiego celu pomoże Wam Politechnika Koszalińska, która zaoferowała Wam możliwości efektywnego zdobywania wiedzy i umiejętności pod okiem wysoko kwalifikowanych i doświadczonych nauczycieli akademickich, studiowanie w nowoczesnych, dobrze wyposażonych labora-

toriach i pracowniach, a przy tym wiele form wypoczynku i uczestnictwa w życiu kulturalnym i sportowym.

Waszym najważniejszym zadaniem będzie natomiast jak najpełniejsze, zgodne z Waszymi potrzebami i oczekiwaniami wykorzystanie tych możliwości. Nie jest to oczywiście aż tak proste, jak się mówi, ale przecież **“nie ma rzeczy, której nie można by zdobyć wytrwałą pracą i pilnym staraniem”**. Życzę Wam, aby ta „wytrwała praca i pilne staranie”, wsparte Waszym talentem, wszechstronnością oraz ciekawością poznania i ambicjami, przyniosły Wam satysfakcję i sukces, którym będzie uzyskanie dyplomu ukończenia studiów wyższych z jak najlepszym wynikiem.

Wysoki Senacie, Szanowni Goście,

o tym, jakie efekty można osiągnąć wytrwałością w pracy i konsekwencją w działaniu świadczą dotychczasowe sukcesy naszej Uczelni, jej dzisiejsza pozycja i perspektywy rozwoju. Nie można zapominać, że w 37-letniej historii największy wpływ na losy naszej Uczelni miały, często niesprzyjające, warunki zewnętrzne, w których funkcjonowała. Mimo to rozwijała się i rozwija dzięki konsekwencji w działaniu i wyobraźni władz Uczelni, ludzi kierujących wydziałami, instytutami, katedrami i innymi jednostkami.

Dzięki takiej postawie i pracy całej społeczności Politechniki Koszalińskiej tylko ostatnie lata przyniosły uzyskanie najwyższych uprawnień akademickich, nadanie pierwszego „uczelnianego” stopnia doktora habilitowanego, wypromowanie pierwszego „naszego” profesora i nadanie czterech tytułów doktora honoris causa. W naszym dorobku są również wzbogacenie oferty edukacyjnej do 12 kierunków kształcenia i uruchomienie studiów doktoranckich. Znaczący jest przy tym rozwój kadry naukowej, wśród której 114 osób to profesorowie i doktorzy habilitowani, rozwój badań naukowych i współpracy zagranicznej, a także rozwój innych dziedzin działalności, między innymi inwestycyjnej, dzięki której w dużym stopniu poprawiły się warunki pracy i studiowania w Politechnice.

Szanowni Państwo,

skuteczność działań naszej Uczelni bardzo dobrze ilustrują jej osiągnięcia, związane z przygotowaniem i wejściem do struktur Unii Europejskiej. Do tego momentu przygotowywaliśmy się przez wiele lat, rozwijając współpracę z uczelniami całej Europy, uczestnicząc w międzynarodowych programach badawczych i edukacyjnych, czy biorąc aktywny udział w pracach największych organizacji akademickich Europy. Okazało się, że dzięki temu 1 maja 2004 roku, gdy Polska wstępowała do Unii Europejskiej, Politechnika Koszalińska właściwie już w niej była, już wówczas uczestnicząc w Procesie Bolońskim, w budowaniu wspólnej dla Zjednoczonej Europy przestrzeni edukacyjnej i badawczej oraz już wtedy posiadając możliwości skutecznej rywalizacji na rynku usług edukacyjnych na Starym Kontynencie.

Wysoki Senacie, Dostojni Goście,

nawiązując do treści motta dzisiejszej uroczystości, uważam, że właśnie systematycznością oraz konsekwencją w działaniu i realizowaniu planów powinna cechować się nasza praca, tak w bieżącym roku akademickim, jak i w całej 3-letniej kadencji. Jest to niezbędne, aby utrzymać dotychczasowe tempo rozwoju, ale także, aby przeprowadzić zmiany, które wyni-

kają z przepisów ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym*. W związku z tym już w najbliższym czasie przystąpimy do prac nad nowym statutem naszej Uczelni, regulaminem organizacyjnym, regulaminem pracy i regulaminem studiów. Będzie to ogromne i trudne zadanie, tym bardziej, że – zgodnie z nową ustawą – w uczelniach takich, jak nasza, posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora w czterech dyscyplinach, odpowiedzialność za wprowadzenie w życie zmian będzie spoczywać na Senacie.

Jestem, Szanowni Państwo, przekonany, że zmiany, które wprowadzimy, a przede wszystkim nowy Statut, będą solidną podstawą rozwoju Uczelni w najbliższych latach. Zobligowani nowym *Prawem o szkolnictwie wyższym* pierwsze kroki w tym kierunku już postawiliśmy, podejmując działania, których celem jest skoncentrowanie aktywności dydaktycznej w mniejszej niż dotąd liczbie tak zwanych punktów zamiejscowych, a w efekcie podniesienie jakości kształcenia.

Istotne dla budowania podstaw dalszego rozwoju Uczelni będzie, moim zdaniem, wykonanie wielu zadań już w bieżącej kadencji. Wymienię tylko te najważniejsze.

W zakresie kształcenia – za takie uważam przygotowanie programów i warunków prowadzenia studiów trójstopniowych przez wydziały Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Mechaniczny, a także wyodrębnienie jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za prowadzenie studiów podyplomowych.

W szczególności dziś znaczącym dla pozycji Uczelni **zakresie organizacji badań naukowych** i rozwoju kadry powinniśmy natomiast działać w kierunku uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinach inżynieria środowiska i elektronika, przygotowując jednocześnie wnioski o przyznanie kolejnych praw doktoryzowania na wydziałach Elektroniki i Informatyki, Ekonomii i Zarządzania oraz Mechanicznym. Dla wzmocnienia istniejących i uruchomienia nowych kierunków studiów oraz spełnienia wymagań stawianych uczelniom autonomicznym celowe będzie aktywne poszukiwanie i zatrudnianie samodzielnych pracowników naukowych, a dla młodych pracowników naszej Uczelni – opracowanie modelu kariery akademickiej.

Wśród zadań w **organizacji wewnętrznej Uczelni** wyróżniłbym zamiar wprowadzenia systemu planowania i realizacji zadań jednostek poprzez decyzje budżetowe wraz z systemem nadzoru i kontroli ich realizacji, opracowanie i wdrożenie systemu planowania zajęć dydaktycznych zawierającego elementy analizy kosztochłonności przedsięwzięć dydaktycznych oraz wprowadzenia zasady wyposażenia w kompetencje i odpowiedzialność osób funkcyjnych.

To, co się dzieje w Politechnice Koszalińskiej i w jej otoczeniu ma niewątpliwie duże znaczenie dla mieszkańców Koszalina i całego Regionu, a także dla środowisk gospodarczych. Mam nadzieję, że to znaczenie wzrośnie, gdy wykonamy takie zadania, jak: budowa wspólnie z miastem Koszalin hali sportowo-widowiskowej, wybudowanie zespołu laboratoriów wydziałów Elektroniki i Informatyki oraz Budownictwa i Inżynierii Środowiska, wykonanie termomodernizacji budynków przy ulicach Raławickiej i Rejtana, doprowadzenie sieci PIONIER do obiektów Uczelni, czy rozbudowa sieci komputerowej zapewniająca realizację teleinformatycznych technik nauczania oraz zdalnej obsługi procesu kształcenia.

Szanowni Państwo,

jest jeszcze wiele innych zadań, których nie wymieniałem, ale które na pewno zrealizujemy – przy udziale wszystkich pracowników Politechniki Koszalińskiej. Szczególnie liczę na życzliwe wsparcie Senatu naszej Uczelni oraz nowych prorektorów, Pana Profesora **Tomasza Heese** – prorektora ds. nauki i współpracy z gospodarką, Pana Profesora **Zbigniewa Suszyńskiego** – prorektora ds. kształcenia i Pana Profesora **Michała Jasiulewicza** – prorektora ds. studenckich, organizacji i rozwoju. Liczę również na wsparcie ze strony dziekanów i dyrektorów jednostek dydaktycznych. Są to: Pan Profesor **Kazimierz Szymański** – dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, Pan Profesor **Czesław Partacz** – dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania, Pan Profesor **Henryk Budzisz** – dziekan Wydziału Elektroniki i Informatyki, Pan Profesor **Leon Kukielka** – dziekan Wydziału Mechanicznego, Pani Doktor **Monika Zawierowska-Łozińska** – dyrektor Instytutu Wzornictwa, Pan Profesor **Bolesław Andrzejewski** – dyrektor Instytutu Neofilologii i Europeistyki – na dzisiejszej uroczystości Instytut reprezentuje Pani Doktor **Anna Mrożewska**.

Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej,

dzisiejszą uroczystością inaugurujemy rok akademicki 2005/2006. Rozpoczyna go 14 tysięcy studentów, z których 2.900 to studenci pierwszego roku. Będą oni studiować na czterech wydziałach i w dwóch instytutach, na 12 kierunkach studiów i ponad 60 specjalnościach. Mam nadzieję, że będzie to rok dobry, i pełen sukcesów nie tylko w działalności dla Uczelni podstawowej, ale także kulturalnej i sportowej, jak w ostatnich latach, gdy piłkarki ręczne AZS Politechnika Koszalińska awansowały i do dziś uczestniczą w rozgrywkach Ekstraklasy, gdy szachistki Klubu "Hetman – Politechnika Koszalińska" zdobywały medale mistrzostw świata, czy tancerze Akademickiego Klubu Tańca uzyskiwali medalowe pozycje na arenach międzynarodowych.

Wszystkim Państwu dziękuję za dotychczasową pracę na rzecz Uczelni, za udział w jej rozwoju i sukcesach, za skuteczne budowanie jej pozycji i coraz lepszego wizerunku. Szczególne podziękowania kieruję do Pana Profesora **Krzysztofa Wawryna**, który przez sześć ostatnich lat był rektorem naszej Uczelni i za którego kadencji tak wiele osiągnęliśmy.

Wysoki Senacie, Drodzy Goście, Szanowni Państwo,

Państwa obecność na dzisiejszej uroczystej inauguracji roku akademickiego w Politechnice Koszalińskiej jest dla nas wielkim zaszczytem i mam nadzieję, że świadczy ona o tym, iż nasza Uczelnia jest instytucją ważną dla mieszkańców Koszalina i całego Regionu. Mam także nadzieję, że zechcą Państwo być naszymi ambasadorami w swoich środowiskach.

Dziękuję Państwu, władzom wojewódzkim i samorządom lokalnym za wszelkie wsparcie naszych działań i za życzliwość dla Politechniki Koszalińskiej.

Wszystkim obecnym na dzisiejszej uroczystości, Gościom oraz Studentom i Pracownikom Politechniki Koszalińskiej dziękuję za przybycie i życzę zdrowia, wielu sukcesów w pracy i nauce i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Vivat Politechnika. Vivant Professores.

W roku 2000 Politechnika Koszalińska otrzymała pierwsze prawo habilitowania dla Wydziału Mechanicznego w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn. Obecnie uzyskała drugie takie uprawnienie w dyscyplinie budownictwo dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Jako uczelnia szybko rozwijająca się, Politechnika podejmuje starania w kierunku uzyskania najwyższych uprawnień akademickich również w innych dyscyplinach: inżynieria środowiska oraz elektronika, natomiast o przyznanie kolejnych ponad cztery posiadane już prawa doktoryzowania – na wydziałach Elektroniki i Informatyki, Ekonomii i Zarządzania oraz Mechanicznym.

Prawo do habilitowania

dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów, działając na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, postanowiła przyznać z dniem 26 września 2005 r. Wydziałowi Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo.

Aby otrzymać to uprawnienie należało spełnić warunki formalne i merytoryczne dotyczące liczby profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych oraz ich dorobku naukowego. Minimum to oznacza co najmniej 6 profesorów tytularnych z dziedziny nauk technicznych, zatrudnionych na pierwszym etacie oraz co najmniej 5 profesorów i doktorów habilitowanych z danej dyscypliny, w tym przypadku z budownictwa. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska spełnił obydwie te warunki z nadmiarem. Obecnie na Wydziale pracuje 9 profesorów zatrudnionych na pierwszym etacie oraz 11 profesorów i doktorów habilitowanych z zakresu budownictwa. Oprócz oceny dorobku naukowego pracowników, brano również pod uwagę bazę laboratoryjną i biblioteczną Wydziału.

Wniosek o nadanie uprawnienia został złożony w październiku 2004 roku, w czasie gdy dziekanem Wydziału był prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski, i po niespełna roku oczekiwania Wydział otrzymał te najważniejsze uprawnienie akademickie. Przygotowanie wniosku było zadaniem niełatwym i pracochłonnym, wymagało bowiem obszernego kilkunastosiściowego opracowania, zawierającego dane dotyczące stanu kadry i jej dorobku naukowego w dyscyplinie budownictwo. Tak więc sukces Wydziału został osiągnięty również dzięki staraniu jej władz i administracji.

Gratulacje z okazji uzyskania nowych uprawnień akademickich. Od lewej: dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska – prof. Kazimierz Szymański oraz rektor – prof. Tomasz Krzyżyński

W chwili obecnej tylko około połowy wydziałów budowlanych politechnik w Polsce może poszczycić się tym przywilejem. Od początku nowego roku akademickiego Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska należy również do tej elitarnej grupy.

Poza prawem do nadawania stopnia doktora habilitowanego, Wydział zyskał również kilka nowych, niezwykle ważnych uprawnień. Wydział może więc prowadzić studia doktoranckie, co wkrótce stanie się faktem. Jeszcze w bieżącym semestrze rozpoczną one działalność w zakresie budownictwa oraz inżynierii środowiska. Rada Wydziału uzyskała również uprawnienia do samodzielnego prowadzenia postępowania o nadanie tytułu naukowego profesora. Politechnika Koszalińska na wniosek Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska ma prawo do nadawania tytułu doktora ho-

noris causa wybitnym ludziom nauki. Poza tym Wydział zyskał wiele uprawnień dotyczących zakresu i organizacji procesu kształcenia.

Budownictwo, jako kierunek studiów istnieje w Uczelni od 1968 roku, kiedy to została ona powołana, a studia magisterskie na tym kierunku wprowadzono w 1972 roku. Prawa doktoryzowania w dyscyplinie budownictwo Wydział uzyskał w 1995 roku, i od tego czasu wypromował 8 doktorów nauk technicznych w tej dyscyplinie.

Uzyskanie prawa do habilitowania przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska powoduje, że zdecydowanie wzrasta prestiż Politechniki Koszalińskiej jako ośrodka naukowego. Tym samym Uczelnia nasza dysponuje obecnie dwoma takimi uprawnieniami.

dr inż. Mariusz Meller

29. Międzynarodowa Konferencja IMAPS

Ta prestiżowa konferencja międzynarodowa organizowana jest co roku przez inny ośrodek akademicki związany z IMAPS Poland.

Organizatorami konferencji byli: Wydział Elektroniki Politechniki Koszalińskiej, Sekcja Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Technik Mikroelektronicznych – IMAPS – Poland Chapter, Sekcja Mikroelektroniki oraz Sekcja Technologii Elektronowej i Technologii Materiałów Elektronicznych wchodzące w skład Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk.

Konferencja odbyła się 18–21 września 2005 w hotelu „JAN” w Darłównu. Komitet Organizacyjny tworzyli: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke, prof. nadzw. dr hab. inż. Zbigniew Suszyński (przewodniczący konferencji), mgr inż. Robert Arsoba, mgr inż. Radosław Duer, mgr inż. Tomasz Juskiewicz, mgr inż. Stefan Łuczak, mgr inż. Ludmiła Majchrzak, mgr inż. Piotr Majchrzak – sekretarz. Na konferencji omawiano następujące zagadnienia:

1. Nowe materiały ceramiczne, polimerowe i kompozytowe i nowe technologie warstwowe,
2. Projektowanie, modelowanie i symulacja właściwości elektrycznych, termicznych i mechanicznych mikroukładów i mikromodułów,
3. Diagnostyka, jakość i niezawodność materiałów, struktur, elementów i układów hybrydowych,
4. Diagnostyka, jakość i niezawodność w problematyce montażu i mikromontażu elektronicznego,
5. Współczesne technologie montażu (montaż powierzchniowy, kleje przewodzące, luty bezołowiowe, inne),
6. Elementy bierne, bierne układy zintegrowane, wielomodułowe układy funkcjonalne, czujniki i przetworniki mikroelektroniczne, systemy mikroelektromechaniczne,
7. Układy wielostrukturalne MCM o dużej gęstości upakowania,
8. Technologie mikroelektroniczne przyjazne środowisku,
9. Zastosowanie mikroelektroniki w motoryzacji, przetwarzaniu danych, telekomunikacji bezprzewodowej, medycynie i biotechnologii,
10. Edukacja w zakresie mikroelektroniki.

Odbyło się 5 sesji plenarnych, na których przedstawiono 16 referatów zaproszonych i 4 sesje plakatowe, na których zaprezentowano 81 referatów w formie plakatów. W konferencji udział wzięło 106 osób: 72 osoby z Polski i 34 z zagranicy. Swoją obecnością zaszczylił konferencję prezydent amerykańskiego IMAPSu prof. Bruce Romenesco.

Podczas konferencji członkowie Komitetu Naukowego oceniali przedstawiane prace. Wyróżniono 3 artykuły – 2 z Polski i 1 ze Stanów Zjednoczonych. Symboliczne upominki i dyplomy zostały wręczone podczas uroczystego bankietu.

Drugiego dnia odbyła się wycieczka do Darłowa. Zwiedzano Zamek i Kościół w Darłowie. Uczestnicy bez ograniczeń mogli korzystać z Parku Wodnego, z sauny i basenu wewnątrz hotelu. Pogoda sprzyjała przebywaniu na sesjach plenarnych i plakatowych, ale na szczęście była na tyle dobra, że atrakcją były spacery nad morzem, oddalonym o niespełna 100 metrów od hotelu.

W ostatni wieczór odbył się uroczysty bankiet, na który zaproszono prorektora prof. dr hab. inż. Tomasza Hesse wraz z małżonką.

Podczas konferencji odbyło się walne zebranie Polskiej Sekcji IMAPSu, na którym wybrano nowe władze. Wybory odbywają się co 2 lata. Nowym prezydentem sekcji polskiej został prof. Jerzy Potencki.

Od lewej: prof. Leszek Golonka, prof. Włodzimierz Janke (PK) i prof. Zbigniew Suszyński (przewodniczący konferencji) podczas sesji plakatowej

Pomiędzy sesjami uczestnicy mogli się zapoznać z ofertą 2 firm: VIGO System S.A. z Warszawy reprezentowaną przez pana mgr inż. Marcina Ratajczaka i ESPEC CORP. Europe Branch, którą reprezentował Branch Manager Katsunuma Suyama.

Sesja plenarna

Czym jest IMAPS?

Sekcja Polska Międzynarodowego Towarzystwa Mikroelektroniki Hybrydowej ISHM-Poland Chapter powstała z inicjatywy 12 członków założycieli, którzy zebrali się na zebraniu założycielskim we wrześniu 1981 r. Pierwszą siedzibą Sekcji był Instytut Elektroniki AGH w Krakowie przy ul. Czarowiejskiej 78.

Sekcja została zarejestrowana w resortowym rejestrze przynależności polskich instytucji naukowych do międzynarodowych organizacji pozarządowych pod pozycją 202-A na podstawie decyzji Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 1.09.1982 r. Sekcja była autonomiczną organizacją naukowo-techniczną o charakterze społecznym, która działała na podstawie swojego statutu. Skupiała członków indywidualnych i zbiorowych z 12 najważniejszych ośrodków naukowych, naukowo-badawczych i produkcyjnych związanych z elektroniką. Zadaniem Sekcji było pośredniczenie w wymianie myśli naukowo-technicznej, organizowanie konferencji naukowo-technicznych, pośredniczenie we współpracy międzynarodowej.

W dniu 7 września 1995 r., zgodnie z nowymi normami prawnymi dotyczącymi stowarzyszeń, Sąd Wojewódzki w Krakowie – Wydział I Cywilny, wpisał Sekcję Polską Międzynarodowego Towarzystwa Mikroelektroniki Hybrydowej do rejestru stowarzyszeń pod numerem 241/95.

W 1997 r., w wyniku połączenia International Society for Hybrid Microelectronics (ISHM) i International Electronic Packaging Society (IEPS), powstało stowarzyszenie International Microelectronics and Packaging Society (IMAPS). Na zebraniu ogólnym członków w dniu 8.10.1997 r., w trakcie XXI Konferencji ISHM Poland Chapter w Ustroniu, polscy członkowie ISHM zdecydowali o przystąpieniu Sekcji Polskiej ISHM do nowego Stowarzyszenia IMAPS. Komitet Wykonawczy został upoważniony do przeprowadzenia formalności prawnych. Sąd Wojewódzki w Krakowie – Wydział I Cywilny w dniu 24.06.1998 r. postanowił o zmianie nazwy Stowarzyszenia z: Sekcja Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Mikroelektroniki Hybrydowej (ISHM- Poland Chapter) na: Sekcja Polska Międzynarodowego Stowarzyszenia Technik Mikroelektronicznych (IMAPS- Poland Chapter).

Sekcja Polska IMAPS-Poland Chapter jest kontynuatorką działalności Sekcji Polskiej ISHM- Poland Chapter na polu rozwijania i propagowania wiedzy o nowoczesnych technikach mikroelektronicznych. Siedziba Sekcji mieści się w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Mikroelektroniki Hybrydowej i Rezystorów w Krakowie, ul. Zabłocie 39. Sekcja organizuje co roku międzynarodowe konferencje naukowo-techniczne IMAPS-Poland Chapter, na których spotykają się ludzie z wielu ośrodków elektronicznych z całej Polski po to, aby wy-

Mgr inż. Ludmiła Majchrzak, mgr inż. Jarosław Kraśniewski, mgr inż. Maciej Oleksy – podczas dyskusji na sesji plakatowej

mienić swoje doświadczenia zawodowe i poznać najnowsze osiągnięcia w dziedzinie mikroelektroniki. Sekcja prowadzi dla swoich członków prenumeratę czasopisma „Microelectronics International” wydawanego w Wielkiej Brytanii, jak również rozpowszechnia wydawnictwa konferencyjne zagranicznych oddziałów IMAPS. Członkowie IMAPS-Poland Chapter biorą czynny udział w Europejskich Konferencjach Mikroelektronicznych IMAPS.

*Przygotowała
mgr inż. Ludmiła Majchrzak*

Prof. Bruce Romenesco

Zebranie IMAPSu – ustępujący prezydent prof. Andrzej Dziedzic, nowo obrany prezydent IMAPS Poland, prof. Jerzy Potencki, prof. Włodzimierz Kalita i pani dr Małgorzata Kramkowska

Prezentacja gospodarcza Meklemburgii

23 listopada 2005 roku, w porozumieniu z Polsko-Niemieckim Kręgiem Gospodarczym Izby Przemysłowo-Handlowej w Neubrandeburgu, odbyło się w Politechnice Koszalińskiej spotkanie pod nazwą „Nauka i gospodarka”, poświęcone prezentacji gospodarczej Meklemburgii – Pomorza Przedniego w Województwie Zachodniopomorskim.

Spotkanie prowadził Gerd-Rüdiger Reichel – dyrektor Wydziału Polityki Gospodarczej i Strukturalnej, Technologii i Energii w Ministerstwie Gospodarki Meklemburgii – Pomorza Przedniego.

Przemówienia inauguracyjne spotkanie wygłosili: dr Otto Ebnet – Minister Gospodarki Meklemburgii, prof. Zygmunt Meyer – Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego oraz Mirosław Mikietyński – Prezydent Koszalina.

Następnie JM Rektor – prof. Tomasz Krzyżyński – zaprezentował Politechnikę Koszalińską i jej rolę w województwie zachodniopomorskim.

Herman Fischer – dyrektor Wydziału do spraw Nauki i Badań Naukowych, Szkół Wyższych w Ministerstwie Oświaty, Nauki i Kultury Meklemburgii – Pomorza Przedniego, zaprezentował struktury szkolnictwa wyższego w swoim kraju związkowym.

Prowadzący spotkanie Gerd-Rüdiger Reichel – zaprezentował Centra Technologii w Meklemburgii.

Referat główny spotkania pt. „Możliwości i granice bioenergii i innych energii odnawialnych w Niemczech i w Unii Europejskiej” wygłosił prof. Matthias Ahlhaus.

Część plenarna konferencji zakończona została podpisaniem listu intencyjnego w zakresie współpracy naukowo-badawczej w dziedzinie bioenergetyki. Utworzona została sieć współpracy „Baltic Bio Energy Net” (BaBEt), do której przystąpiły uczelnie i jednostki naukowo-badawcze z Polski, Niemiec, Norwegii: Instytut Energetyki i Środowiska Przyrodniczego ze Stralsundu (Niemcy), Uniwersytet Zastosowań Naukowych – Laboratorium Zintegrowanych Systemów Energetycznych w Stralsundzie (Niemcy), Centrum Innowacji

Część plenarna konferencji zakończona została podpisaniem listu intencyjnego w zakresie współpracy naukowo-badawczej w dziedzinie bioenergetyki

Goście z Meklemburgii prezentują się podczas wystawy w holu Uczelni

i Wdrożeń w Stralsundzie (Niemcy), Politechnika Koszalińska, Politechnika Szczecińska, Park Naukowo-Technologiczny w Szczecinie, Fundacja Rozwoju Pomorza Zachodniego w Szczecinie, Uniwersytet Techniczny w Agder (Norwegia). Przedstawiciele wszystkich członków "BaBEt" podpisali list intencyjny, którego zamierzeniem jest:

- Zaktywizowanie działań w zakresie transferu know-how i najnowszych technologii w zakresie biomasy i jej wykorzystania energetycznego. Przewidywana jest zarówno wymiana wyników badań i doświadczeń, jak

też pracowników naukowych.

- Intencją partnerów jest też wspieranie współpracy naukowej i połączenie badań naukowych członków BaBEt oraz studiów doktoranckich.

- Organizowanie seminariów, sympozjów naukowych, warsztatów – co będzie stanowiło możliwość wymiany doświadczeń i wyników badań naukowych.

- Członkowie BaBEt zobowiązują się do zaktywizowania ich działalności na terenie własnego kraju w zakresie informowania i promocji znaczenia wykorzystania technologii biomasy w energetyce.

– Uczestnicy BaBEt będą zapraszać środowiska akademickie krajów nadbałtyckich oraz przedstawiciele biznesu do wspólnych działań w zakresie bioenergetyki i uczestniczenia w pracach Baltic Bio Energy Net.

W drugiej części Konferencji odbyły się warsztaty naukowe w zakresie:

- Technologii przetwarzania żywności,
- Technologii plazmy, □ Medycyny regeneratywna – materiały zastępujące kość w stomatologii, □ Wykorzystania odnawialnych źródeł energii – biomasy.

W warsztatach udział wzięli przedstawiciele nauki, biznesu, służby zdrowia, urzędów służb publicznych. Największym zainteresowaniem cieszyły się warsztaty IV nt. wykorzystania biomasy jako źródła energii, w których wzięło udział ponad 70 osób z Polski i Niemiec.

W trakcie trwania konferencji w holu Politechniki Koszalińskiej prezentowane były największe osiągnięcia naukowe i produkcyjne firm oraz uczelni i instytutów badawczych z Meklemburgii Przedpomorza. Uczestnicy konferencji mogli zapoznać się z dorobkiem Meklemburgii prezentowanym na wystawie w czasie przerwy obiadowej oraz po zakończeniu obrad. Wystawa wzbudziła zainteresowanie zarówno pracowników naukowych, jak też studentów, pracowników środowiska biznesowego, urzędników; nawiązano wiele kontaktów.

Po zakończeniu obrad przedstawiciele z Polski, Niemiec, Norwegii udali się na teren plantacji upraw energetycznych Politechniki Koszalińskiej do Kościernicy. Na miejscu odbyła się dyskusja naukowa, wymiana poglądów i omówiono propozycje dalszej współpracy.

W konferencji udział wzięło ponad 200 osób, w tym 65 z Niemiec, reprezentujących środowiska naukowe, biznes, służbę zdrowia, urzędy publiczne, władze wojewódzkie, gminne. Zarówno władze Landu Meklemburgii Przedpomorze, jak i województwa zachodniopomorskiego oceniły konferencję i wystawę bardzo wysoko.

Organizatorem konferencji w Koszalinie był Urząd Marszałkowski w Szczecinie przy udziale Politechniki Koszalińskiej i Centrum Biznesu w Koszalinie.

prof. M. Jasiulewicz

Po zakończeniu obrad przedstawiciele z Polski, Niemiec, Norwegii udali się na teren plantacji upraw energetycznych Politechniki Koszalińskiej

Rozwój regionów według Strategii Lizbońskiej

6. międzynarodowa konferencja pt. „Wspólny rozwój oparty na wiedzy poprzez partnerstwo w europejskich sieciach, strukturach i programach”, zorganizowana została przez Branżowy Punkt Kontaktowy 6. Programu Ramowego przy Politechnice Koszalińskiej, przy współudziale Europejskiego Modułu Jean Monnet „Promocja i rozwój Strategii Lizbońskiej w regionach”.

Konferencja odbyła się w dniu 16 grudnia 2005 r., w gmachu głównym Uczelni, przy ul. Śniadeckich. Celem konferencji było uzgodnienie współpracy instytucji Regionu Koszalin i europejskich sieci – partnerów Politechniki Koszalińskiej w programach Unii Europejskiej.

Na konferencji przedstawiono inicjatywy Uczelni na rzecz rozwoju – jej współpracę międzynarodową w programach akademickich Unii Europejskiej oraz możliwości współpracy z jej partnerskimi sieciami zaangażowanymi we wspieranie rozwoju przedsiębiorstw.

W konferencji uczestniczył przedstawiciel Komisji Europejskiej z Dyrekcji Generalnej Polityki Regionalnej, z Brukseli – Reinier Kneifel-Haverkamp, który przedstawił nowe założenia polityki regionalnej Unii na lata 2007–2013.

Prorektor ds. nauki i współpracy z gospodarką – prof. Tomasz Heese – koordynator BPK przy Politechnice Koszalińskiej, zaprezentował udział uczelni w programach badawczych i edukacyjnych UE oraz przygotowanie do nowych programów 2007–2013.

Zaproszeni partnerzy reprezentowali sieci o zasięgu paneuropejskim, o sprawnie działających strukturach, dzięki czemu możliwa jest szybka mobilizacja konsorcjów projektowych i realizacyjnych z całymi strukturami, jak i z ich poszczególnymi ogniwami.

Możliwości sieci profesjonalnych inkubatorów technologicznych Gate2Growth Incubator Forum z siedzibą w Karlsruhe (Niemcy) przedstawili: JM rektor prof. Tomasz Krzyżyński, członek zarządu Incubator Forum, oraz Pim de Bokx, właściciel 2 profesjonalnych holenderskich inkubatorów.

Sieć biznesu wspierającą działania biznesu – European Business Network EBN z siedzibą w Brukseli (Belgia), zaprezentował Jacques T. Pronk, doradca, ex-prezydent EBN.

Strukturę produkcyjną – INBIS, z siedzibą w Luksemburgu, działającą na rzecz wsparcia strategicznego rozwoju, przedstawiła pani Virginia Mulvihill.

Sieć wspierania podnoszenia kwalifikacji zawodowych – LEO-NET, przedstawiła Maria Pelc z Politechniki Koszalińskiej.

Pani Urszula Marchlewicz z BPK przedstawiła model rozwoju regionu opartego na wiedzy, oraz wskazała na otwarte konkursy 6. PR dotyczące rozwoju regionów.

Możliwości efektywnej współpracy w programach europejskich są ogromne. Politechnika Koszalińska zainicjowała

wspólne projekty praktyk zawodowych w programie Leonardo da Vinci, które koordynuje. Możliwe są wspólne udziały w programach związanych wprost z rozwojem w 6. Programie Ramowym i programach funduszy strukturalnych. Poprzez przyjazd upoważnionych przedstawicieli sieci do Koszalina, w przedsięwziętym okresie, powyższe sieci potwierdziły wolę konkretnej współpracy z naszym regionem. Od nas zależy, czy tę możliwość wykorzystamy.

Oprac. AM

Jakość w teorii i praktyce „... zawsze może być lepiej”

“Ciężka praca się opłaca” – to efekt półtorarocznej pracy adiunkta Marcina Olkiewicza z Katedry Zarządzania Wydziału Ekonomii i Zarządzania Politechniki Koszalińskiej. Dzięki jego wyłożonym działaniom katedra zarządzania nawiązała wieloletnią współpracę z renomowaną i jedną z największych jednostek certyfikujących w Europie, posiadającą w 30 krajach swoje przedstawicielstwa. W Polsce jest to DQS Polska sp. z o.o., której udziałowcami są:

- DIN Deutsches Institut für Normung e.V.
– Niemiecki Instytut Normalizacyjny,
- Deutsche Gesellschaft für Qualität e.V. (DGQ) – Niemieckie Stowarzyszenie Jakości.

DQS Polska sp. z o.o. funkcjonując na rynku polskim uzyskuje akredytację niemieckich jednostek akredytujących za pośrednictwem DAR (Deutscher Akkreditierung Rat), jak i polskiej jednostki akredytującej PCA (Polskie Centrum Akredytacji).

Efekt nawiązanej współpracy było zorganizowane 22 czerwca 2004 roku I sympozjum zarządzania jakością nt.: “Zarządzanie jakością w małych i średnich przedsiębiorstwach”. Uczestnikami konferencji byli studenci, nauczyciele akademicy oraz 59 przedstawicieli małych i średnich przedsiębiorstw z województw zachodniopomorskiego i pomorskiego. Przedstawicielami małej i średniej przedsiębiorczości byli między innymi: Aakerman Sp. z o.o., Mlexmilk sp. z o.o., Alta, Arbet Sp. J., Cukrownia Kluczewo, Europejski Instytut Jakości, INTERMET Sp. z o.o., PPU Karex Food Sp. z o.o., Koszalińska Agencja Rozwoju Regionalnego, KREDYT BANK S.A., MORPOL, NORD GLASS Sp. z o.o., Papirus II, Protex sp. z o.o., Seko Sp. z o.o., Spółdzielcza Agrofirma Witkowo, Unison, Zachodniopomorski Fundusz Poręczeń Kredytowych, Zakład Gazowniczy, Polfish i inni.

Tak duże zainteresowanie dało organizatorom wiele do myślenia. Dlatego 29 września 2005 r. odbyło się kolejne II sympozjum nt.: “Zarządzanie jakością w przedsiębiorstwach – proces certyfikacji w rozwoju systemów zarządzania”. Sympozjum cieszyło się dużym zainteresowaniem, uczestnikami

Od lewej: Włodzimierz Smolak – Dyrektor DQS Polska, Anna Płaczekiewicz-Ściesińska – Dyrektor firmy POWIERNIK, Joanna Pokładowska – Dyrektor KIP-H, Marcin Olkiewicz – Politechnika Koszalińska

byli wykładowcy, studenci dzienni i zaoczeni Politechniki Koszalińskiej oraz 47 przedstawicieli firm z branż: spożywczej, budowlanej, usługowej, handlowej. Firmami reprezentującymi województwo środkowopomorskie były między innymi: PPHT Banaś, Feretti sp. z o.o., Miejskie Wodociągi i Kanalizacja sp. z o.o., PPHU POLRYB, Popcorn Company Production sp. z o.o., POWIERNIK, Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa, RAIFFPOL sp. z o.o., GAMA SAN S.A., Ogólnopolskie Stowarzyszenie Aktywizacji Zawodowej “Bez ryzyka”.

II Sympozjum Jakości zakończone zostało warsztatami, w których aktywnie uczestniczyli przybyli goście. Przeprowadzone sympozjum wskazało, iż istnieje duże zainteresowanie uczestników w praktycznym zastosowaniu systemów zarządzania jakością. Wychodząc temu na przeciw Katedra Zarządzania uruchomiła dwusemestralne studium podyplomowe: “Pełnomocnik ds. Jakości zintegrowanego systemu zarządzania jakością oraz Auditor Wewnętrzny DQS Polska systemu zarządzania jakością wg ISO 9001:2000”. Studia prowadzi-

ne są przy wsparciu jednostki certyfikującej DQS Polska sp. z o.o.; pozwalają zdobyć wiedzę i praktyczne przygotowanie z zakresu wprowadzania i auditowania systemów zarządzania opartych na wymaganiach norm: ISO 9001, ISO 14001, PN-N 18001, HACCP, ISO/ TS 16949.

Kierownik studium, dr Marcin Olkiewicz uważa, iż rozpoczęte studia podyplomowe stwarzają duże możliwości rozwoju przedsiębiorcom z zakresu poprawy zarządzania przedsiębiorstwem. Koncepcja poprawy oparta jest na jakości świadczonych usług lub wytwarzanych produktów. Należy podkreślić, iż Politechnika Koszalińska jest jedyną uczelnią, z którą DQS Polska nawiązała współpracę. (red.)

Nasi ludzie w PAN...

W Komitecie Naukoznawstwa Przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk zostało powołane Gremium Technozofii. Skupia ono uczonych zainteresowanych humanizacją techniki. Przewodniczącym jednomyślnie wybrano prof. Jana Kaczmareka, dr h.c. Politechniki Koszalińskiej. Jego zastępcami zostali: prof. Czesław Cempel z Politechniki Poznańskiej i prof. Andrzej Targowski z Technical University of Michigan – USA. Miło nam donieść, iż Sekretarzem Naukowym został jedno-

myślnie wybrany dr hab. inż. Bronisław Słowiński, a jego zastępcą dr inż. Grzegorz Jurkowski z Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej. W dniu 7 grudnia 2005 roku w Sali Rady Wydziału Inżynierii Produkcyjnej Politechniki Warszawskiej odbyło się zebranie Konwersatorium Dialogu i Uniwersalizmu połączone z pierwszym Zebraniem Gremium Technozofii. Przedstawiono na nim referaty programowe. Wygłosili je: Przewodniczący prof. Jan Kaczmarek i Sekretarz Naukowy prof. Bronisław Słowiński. W najbliższym numerze przedstawimy istotne fragmenty referatu programowego wygłoszonego przez prof. B. Słowińskiego.

Prezydium pierwszego posiedzenia Gremium Technozofii. Od lewej: prof. Małgorzata Dąbrowa-Szeffler – Przewodnicząca Komitetu Naukoznawstwa PAN, prof. Jan Kaczmarek – Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN, prof. Janusz Kuczyński – Honorowy Prezes International Institution of Universalism, dr hab. inż. Bronisław Słowiński i dr inż. Grzegorz Jurkowski – Politechnika Koszalińska

Złoty medal – BRUSSELS EUREKA

Bruksela, siedziba licznych instytucji światowych i europejskich, jest również stolicą badań naukowych i innowacji przemysłowych. BRUSSELS EUREKA stanowi okazję do zaprezentowania dorobku wynalazczego, a także zainteresowania nim inwestorów i biznesmenów na arenie międzynarodowej. Udział w tej prestiżowej międzynarodowej imprezie stwarza możliwość nawiązania współpracy międzynarodowej oraz wypromowania prezentowanych produktów poza granicami Polski, jak również w kraju.

Na Targach BRUSSELS EUREKA prezentowane są technologie, wyroby przemysłowe i ich prototypy z różnych gałęzi przemysłu, które podlegają ocenie Międzynarodowego Jury. Poza złotymi, srebrnymi, brązowymi medalami, wyróżnieniami specjalnymi (jedno wyróżnienie dla branży) oraz pucharami, przyznawane są również nagrody pieniężne. Najwyższa Komisja Odznaczeń Królestwa Belgii honoruje szczególnie zasłużonych Twórców Kawalerskimi, Oficerskimi i Komandorskimi Krzyżami Zasługi. Ceremonia dekoracji odbywa się w czasie trwania Targów.

Przygotowanie do Targów w Brukseli było pracochłonne, ale opłaciło się. Autorzy – prof. Tadeusz Karpiński i mgr inż. Jarosław Sieniawski – zdobyli złoty medal za swoje wynalazki zgłoszone do opatentowania. Koszty udziału w Targach zostały częściowo zrefundowane przez Ministerstwo Gospodarki. Przygotowaniami do wystawy w Brukseli zajął się Oficjalny Polski Przedstawiciel Światowych Targów BRUSSELS EUREKA – Biuro Współpracy z Zagranicą, Tłumaczeń i Reklamy EUROBUSINESS – HALLER w Katowicach. 54. Międzynarodowe Targi Wynalazczości, Badań Naukowych i Nowych Technik – BRUSSELS EUREKA 2005, organizowane w Brukseli, w Centrum Wystawienniczym – Heysel, odbyły się 16–20 listopada 2005 roku.

Dwa prezentowane na 54. Targach Wynalazczości Badań Naukowych i Nowych Technik wynalazki z Politechniki Koszalińskiej nt. chłodzenia strefowego w procesie szlifowania, zostały wysoko ocenione przez Międzynarodowe Jury i otrzymały złoty medal. Autorami nagro-

dzonych wynalazków pt. „Ściernica walcowa i forma do jej wytworzenia” oraz „Uchwyt ściernicy do podawania cieczy chłodząco-smarującej w procesie szlifowania” są prof. Tadeusz Karpiński i mgr inż. Jarosław Sieniawski. Autorzy tak skrótowo objaśniają swoje rozwiązania techniczne: „Chłodzenie strefowe daje oszczędność na zakupie płynów chłodząco-smarujących i ich utylizacji w granicach 95%, w stosunku do obecnie istniejącej metody zalewowej. Rozwiązania

nicy w strefę obróbki, zmniejsza też napięcie powierzchniowe materiału obrabianego. Aby podawać płyn chłodzący w odpowiednie miejsce, zastosowana została w uchwycie ściernicy wewnętrzna tuleja z oknem. Badania potwierdziły, że odpowiednie ustawienie kątowe okna przesłony, pozwala na dostarczenie płynu bezpośrednio do strefy szlifowania. Oprócz olbrzymiej oszczędności płynów chłodząco-smarujących podczas procesu szlifowania części maszyn, wy-

techniczne według wynalazków stwarzają możliwość dostarczania płynu chłodząco-smarującego bezpośrednio jedynie do strefy szlifowania oraz sterowania ilością płynu podawanego do strefy obróbki. Uzyskuje się przez to lepsze warunki smarowania powierzchni obrabianej, a więc i lepsze warunki chłodzenia. Doprowadzanie płynu na powierzchnię przedmiotu, chwilę przed wejściem ściernicy

nalazek wpływa na ochronę środowiska i oszczędności związane z jego oczyszczaniem.”

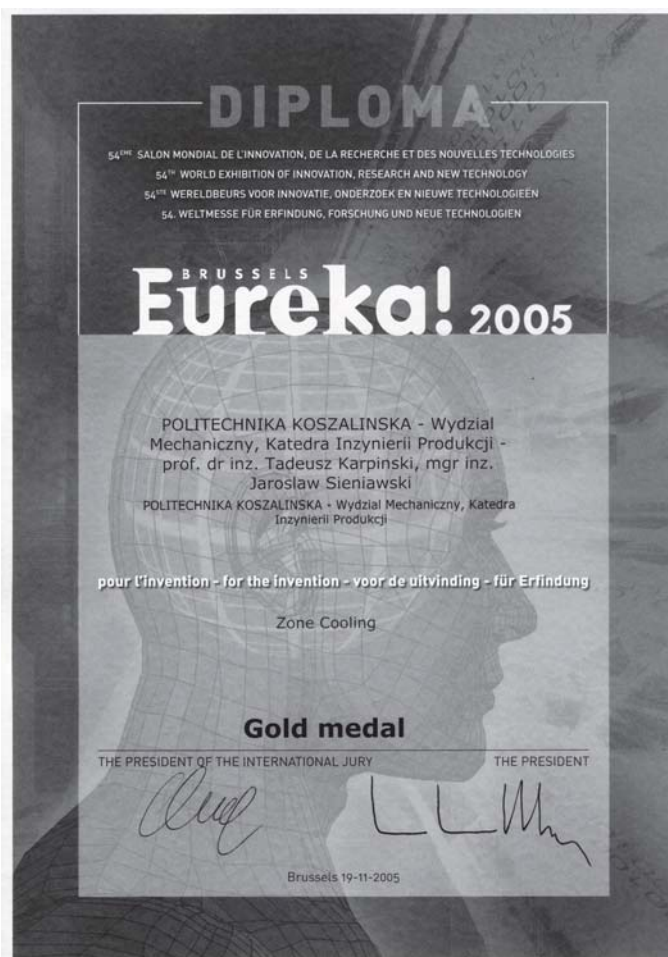
Profesor Tadeusz Karpiński udział w wystawie komentował następująco: „Jest to bardzo dobrze przygotowana światowa wystawa trwająca prawie tydzień. Wrażenie robią potężne pięknie przygotowane hale wystawowe i sprawna organizacja biura wystawowego. Na

Targach reprezentowane były polskie instytuty przemysłowe oraz naukowe Polskiej Akademii Nauk. Byliśmy jedynym przedstawicielem polskich uczelni. Zauważalny był duży udział polskich eurodeputowanych odwiedzających wystawę. Polska była widoczna na Targach, obecny był też wiceminister nauki i informatyzacji. Na wystawie był również dyrektor naukowy Instytutu Mechaniki Precyzyjnej z Warszawy i wielu szefów jednostek naukowych. Komisja oceniająca składała się z 10 osób – przedstawicieli głównych organizatorów z różnych krajów, uczestniczących w wystawie. Nasz wynalazek prezentowaliśmy w polskiej części pawilonu pod szyldem Politechniki Koszalińskiej, w języku angielskim, niemieckim i francuskim. Mieliśmy prezentację komputerową, dużą planszę, modele i materiały informacyjne. Do naszej dyspozycji byli zawsze obecni, i zawsze w odpowiedniej chwili, świetnie sprawujący się tłumacze. Należy jeszcze raz podkreślić świetną i sprawną organizację całej imprezy, jak i na poszczególnych stoiskach.

Po zakończeniu Salonu BRUSSELS EUREKA krajowi Laureaci zaproszeni zostali przez polskie najwyższe władze państwowe na uroczyste spotkanie połączone z wystawą nagrodzonych wynalazków. W trakcie spotkania medalistom Światowych Salonów Wynalazczości wręczone zostały dyplomy uznania oraz puchary.

Wszyscy wystawcy zostali przyjęci przez burmistrza Brukseli. Podczas tego przyjęcia, w pięknej stylowej sali, urzędnicy państwowi w randze ambasadora, wręczyli również wcześniej przyznane odznaczenia państwowe szczególnie zasłużonym Twórcom. Podczas Targów w Brukseli odbyła się również sesja naukowa zorganizowana przez przedstawicieli PAN, na której zaprezentowano wynalazki i wyroby.”

Oprac. AM

Biomasa energią jutra

Pod takim hasłem w dniu 13 października 2005 r. zorganizowana została przez Katedrę Polityki Społeczno-Gospodarczej i Ekonomiki Regionalnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania konferencja naukowa. Biomasa jest jednym z najbardziej obiecujących źródeł energii odnawialnej w Polsce. Można ją produkować w dostatecznej ilości na terenie całego kraju i pod tym względem praktycznie nie ma konkurencji. W Polsce sektor energetyczny oparty jest jak w żadnym innym kraju w 97% na węglu. Tak więc pole do działania na rzecz OZE jest nieograniczone. Nieograniczona jest również możliwość produkcji i wykorzystania biomasy do produkcji energii cieplnej i elektrycznej. Warunki klimatyczne, słaba jakość gleb, wolna siła robocza na obszarach wiejskich, stwarzają niepowtarzalną szansę włączenia w proces produkcji roślin energetycznych, które można wykorzystać w produkcji energii.

Problemy te były wiodącym tematem podczas obrad i czasami zażartych dyskusji. Referaty wygłoszone na konferencji dotyczyły aktualnych problemów rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce. Konferencję otworzył prof. dr hab. Michał Jasiulewicz, który wprowadził zebranych w problemy związane z produkcją i zagospodarowaniem roślin energetycznych na terenie woj. zachodniopomorskiego. Istotnym przyczynkiem do dyskusji było wystąpienie czołowego producenta i ekspe-

rymentatora dr. J.W. Dubasa, który specjalizuje się w uprawie i wykorzystaniu wierzby energetycznej. Problemy prawne związane z polityką energetyczną Polski do 2025 r. przedstawił K. Żmuda – Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w Warszawie. Podobną problematykę podjął w swoim wystąpieniu dr hab. P. Graczyk z Instytutu Nauk Rolniczych w Zamościu AR w Lubli-

nie, ale w odniesieniu do producentów biomasy. Tematyka wykorzystania biomasy w różnych możliwych procesach produkcji energii była przedmiotem wystąpień dr. J. Zawistowskiego z Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze, który wprowadził uczestników konferencji w roblemy spalania i współspalania biomasy z węglem, oraz mgr. inż. R. Boreckiego z Instytutu Maszyn Tłokowych i Techniki Sterowania Politechniki Częstochowskiej, który przedstawił nowoczesne światowe technologie energetycznego przetwarzania biomasy.

Obok kadry naukowej instytutów i uczelni uczestnikami konferencji byli przedstawiciele samorządów terytorialnych, producenci i przetwórcy biomasy, oraz zainteresowani zakładaniem upraw energetycznych. Tematyka konferencji była na tyle interesująca, że przyciągnęła liczne grono zainteresowanych studentów. Duże zainteresowanie wzbudził wyjazd uczestników konferencji na uczelnianą plantację wierzby energetycznej do Kościernicy w gminie Polanów. Opinia uczestników wyjazdu była jednoznaczna – Politechnika Koszalińska dorobiła się porządnego poligonu doświadczalnego do prowadzenia badań o szerokim spektrum w zakresie produkcji i wykorzystania biomasy. Plantacja o pow. 30 ha, a w niedalekiej przyszłości o pow. 52 ha, daje duże możliwości badawcze, umożliwiające włączenie się Politechniki Koszalińskiej w ogólnoeuropejski cykl badań nad biomasą.

dr Romuald Kielczewski

Partnerstwo dla natury

Międzynarodowa Wymiana Młodzieżowa w Czechach

Studenci działający w Studenckim Kole Naukowym "AQUA" uczestniczyli w międzynarodowej wymianie młodzieżowej o charakterze proekologicznym, która odbyła się w lipcu 2005 roku w miejscowości Oldřichov v Hájích w Czechach. Ta międzynarodowa wymiana była współfinansowana z Europejskiego Programu Młodzież. Inicjatorem przedsięwzięcia była "Fundacja Nauka dla Środowiska", która już na trwałe wpisała się w klimat naszej uczelni poprzez liczne działania na rzecz studentów i nie tylko. W wymianie oprócz studentów SKN "AQUA" uczestniczyli także miłośnicy przyrody z Wydziału Ekonomii i Zarządzania oraz Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej. Koordynatorem projektu ze

strony polskiej była Małgorzata Czerwińska – pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Ekonomii i Zarządzania i jednocześnie aktywny działacz Fundacji.

Projekt pt.: "Partnerstwo dla Natury" to przedsięwzięcie, dzięki któremu mogliśmy wyjechać do Czech i spotkać tam ludzi z różnych kulturowo krajów – Czech, Austrii, Szwecji oraz Rumunii. Była to również szansa na podzielenie się naszymi zainteresowaniami i doświadczeniami związanymi z ochroną środowiska i naukami przyrodniczymi. Okazuje się, że tereny Gór Izerskich w Republice Czeskiej należą do jednych z bardziej zdegradowanych obszarów przyrodniczych w Europie Środkowej, stąd nasza obecność i pomoc w praktycznych działaniach na rzecz zniszczonych drzewostanów górskich była znamienna i bardzo ważna. Dzięki temu mogliśmy poznać pracę i działania w czeskich szkołkach leśnych oraz porównać je z naszymi wcześniejszymi obserwacjami szkół-

łek w Polsce. Spotkanie to było dla nas okazją na wspólną naukę o odmiennych kulturach, tradycjach, religiach, życiu codziennym czy aktualnych trendach kulinarnych występujących w każdym z uczestniczących w projekcie państw. Dzięki temu, że wspólnie z europejskimi kolegami pracowaliśmy, nauczyliśmy się, czy po prostu spędzaliśmy wolny czas mogliśmy przełamać nasze bariery językowe i rozwijać własne umiejętności werbalne w tym zakresie.

Już na początku wymiany ogromne wrażenie zrobiło na nas miejsce naszego noclegu – wielkie indiańskie TIPI. Dla większości z nas spanie w takich warunkach było nowym doświadczeniem, ciekawe okazało się zwłaszcza przygotowanie “namiotu indiańskiego” do rozpalenia ogniska w środku.

Podczas wymiany czas upływał nam głównie na pracach w szkołkach leśnych, położonych wysoko w górach. Docieraliśmy tam na przyczepie ciągnika, co było dla wielu z nas dużą atrakcją. Ponadto wieczorami w międzynarodowym gronie braliśmy udział w sesjach ewaluacyjnych, warsztatach ekologicznych prowadzonych przez czeskich praktyków, zabawach integracyjnych i dyskusjach, podczas których omawialiśmy problemy ekologiczne zarówno dotyczące terenu Gór Izerskich, jak i te, które pojawiają się na “naszym podwórku”. Czasem odwiedzaliśmy pobliską pizzerię położoną w środku lasu, gdzie już w bardziej nieformalnych warunkach każdy z nas przełamywał własne bariery językowe.

Obok sesji i wspólnych spotkań “na gruncie neutralnym” mieliśmy także okazję do rozwijania swoich umiejętności kulinarnych. Wszystkie z międzynarodowych grup przygotowywały kolejno posiłki, dzięki czemu mieliśmy szansę poznać “kuchnię” naszych zagranicznych kolegów, jak i zaprezentować polskie specjały – m.in. wyśmienity bigos staropolski, który robiliśmy po raz pierwszy w życiu.

Organizacje partnerskie działające w ramach projektu “Partnerstwo dla natury” proponowały nam szereg atrakcji podczas całego pobytu w Czechach. Jedną z nich był jednodniowy spływ kajakowy rzeką Izerą, w trakcie którego obserwowaliśmy czeską przyrodę od nieco innej strony. W wolnych chwilach organizatorzy zapewnili nam możliwość jazdy konnej, co także było niecodziennym przeżyciem. Nie zabrakło też wycieczek w góry, podczas których “na własne oczy” zobaczyliśmy ogrom zniszczenia lasów spowodowany kwaśnymi deszczami. Po dwudniowej, pieszej wędrówce w górach, aby nie tracić czasu na opalanie się i odpoczynek postanowiliśmy wybrać się na wycieczkę do stolicy Czech – Pragi. Wielkość i bardzo dobrze zachowany stan praskiej starówki zrobił na nas olbrzymie wrażenie. Utrudnieniem w zwiedzaniu miasta był jedynie tłum turystów spacerujących po Moście Karola i pragnących za wszelką cenę sfotografować najatrakcyjniejsze miejsca. Wszystkie z atrakcji proponowane nam podczas spotkania międzynarodowego były dla nas ciekawym przeżyciem oraz szansą na poznanie odmien-

Zajęcia integracyjne

Na tle Gór Izerskich

nego kraju. Dzięki nim mogliśmy też poznać zintegrować się z uczestnikami wymiany, by ten nasz wspólny czas został efektywnie wykorzystany przez wszystkie zaangażowane w projekt strony.

Ciekawą formą na przełamanie barier, nie tylko językowych ale również i kulturowych, były organizowane trzykrotnie “wieczorki międzykulturowe”. Wszystkie grupy uczestniczące w projekcie przed przyjazdem do Oldřichov v Hájích przygotowały prezentację swojego kraju, kultury, tradycji, obrzędów oraz świąt celebrowanych w naszych ojczyznach. Obok prezentacji multimedialnej każda ze stron przywiozła ze sobą specjały kulinarne (m.in. ser, wino, przyprawy, sosy, sok tradycyjny) oraz charakterystyczne przedmioty, które stanowią o kulturze danego kraju. Wszystkie “Dni Kulturowe” były dla nas znakomitymi lekcjami o innych krajach, a “Dzień Polski” był kolejną okazją do przełamania własnych słabości związanych z prezentowaniem własnego kraju i to w dodatku w obcym języku.

Działania podejmowane przez nas w trakcie wymiany w Czechach możliwe były dzięki uprzedniemu przygotowaniu do międzynarodowego spotkania. Część czynności przejęli na siebie członkowie organizacji partnerskiej projektu – Fundacji “Nauka dla Środowiska”. Wsparł nas również Urząd Miejski w Koszalinie udostępniając nam materiały o mie-

ście oraz albumy ze zdjęciami, a także Politechnika Koszalińska. Dzięki niej mogliśmy ofiarować dwa piękne albumy z przyrodą województwa zachodniopomorskiego oraz prospekty, notatniki i pamiątkowe teczki, które przekazaliśmy w ramach podziękowania za wspólnie spędzony czas, uczestnikom wymiany pod koniec naszego pobytu, i jak sądzimy, były one dla nich miłą niespodzianką.

Całe przedsięwzięcie kosztowało nas wiele wysiłku. Udowodniliśmy jednak, że przy odpowiednim zaangażowaniu można przeżyć wiele wyjątkowych i niezapomnianych chwil. Wyjazd uzmysłowił nam także, że warto podejmować działalność międzynarodową, ponieważ dzięki niej nie tylko uczymy się pracy w "interkulturowym" zespole, przełamujemy własne bariery językowe, poznajemy inne kraje, ale także mamy możliwość praktycznego zdobywania dodatkowej wiedzy i porównania jej z teoriami przyswanymi w trakcie studiów na uczelni i podczas własnych poszukiwań w literaturze.

Marta Konieczna, Maciej Kobylacki

Przed spływem rzeką Izerą

W wymianie uczestniczyli studenci: Marta Czerwińska, Anna Górąjek, Milena Grzegorzczuk, Marta Konieczna, Joanna Nalazek, Marzena Robaczewska, Krzysztof Chrzanowski, Maciej Kobylacki, Łukasz Meller, Jacek Nowacki.

Chińska wizyta

W dniach 5–7 grudnia 2005 r. w Koszalinie gościła delegacja z liczącego ponad 5,5 mln mieszkańców chińskiego miasta Fuzhou, stolicy prowincji Fujian, z prezydentem miasta Lian Zhixuan na czele. Oprócz niego w składzie delegacji byli XU Qiyuan, szef okręgu Gulou, LI Hong, Dyrektor Generalny, Biuro ds. Współpracy Zagranicznej, RUAN Xiaoying, Zastępca Dyrektora, Biuro Generalne oraz XU Youbin, Zastępca Dyrektora, Miejskie Biuro Planowania Przestrzennego. Goście spotkali się z prezydentem Koszalina Mirosławem Mikietyńskim, z którym omówione zostały możliwości współpracy między miastami.

mi. Współpraca miałaby odbywać się przede wszystkim na niwie gospodarczej. Z tego powodu obie strony ustaliły wymianę misji gospodarczych obu miast – przedstawiciele koszalińskich przedsiębiorców udać się mają do Fuzhou na wiosnę, a rewizyta spodziewana jest jesienią. Dopiero potem będzie można mówić o zasadach bliższej współpracy między Fuzhou a Koszalinem. Współpraca miałaby też dotyczyć sfery kulturalnej i naukowej.

Obie strony wyraziły zadowolenie ze spotkania i tempa prowadzonych rozmów. Lian Zhixuan stwierdził, że Koszalin zachowuje się w kontaktach z jego miastem odpowiedzialnie i rozważnie.

Po rozmowach w ratuszu chińscy goście zwiedzili miasto, spotkali się z rektorem Politechniki Koszalińskiej oraz wy-

śluchali koncertu akordeonowego.

Spotkanie z Rektorem PK odbyło się 6 grudnia 2006 r. Rozmowy dotyczyły ewentualnych możliwości przyjęcia na studia w PK osób, które przyjechałyby z prowincji Fujian. Prezydent miasta Lian Zhixuan wyraził duże zainteresowanie wymianą kulturalno-naukową i zapewnił, iż dołoży wszelkich starań, aby współpraca została nawiązana jak najszybciej. Obiecał również podjęcie działań zmierzających do wprowadzenia odpowiednich procedur ułatwiających przyjazd młodych ludzi, którzy deklarowaliby chęć studiowania w PK.

Rektor przyjął zaproszenie do rozmów na ten temat, które mają odbyć się na wiosnę 2006 r. w mieście Fuzhou prowincji Fujian. (SB)

Profesorowie tytularni Wydziału Mechanicznego

Dwóch pracowników Wydziału Mechanicznego otrzymało w 2005 roku z rąk Prezydenta RP tytuły profesorskie: prof. dr hab. inż. Janusz Badur – z Katedry Techniki Ciepłej i Chłodnictwa i prof. dr hab. Michał Kostiw – z Katedry Biologicznych Podstaw Rolnictwa. Nominacje profesorskie wzmocniły stan kadrowy Wydziału Mechanicznego na kierunkach studiów: Mechanika i Budowa Maszyn oraz Technika Rolnicza i Leśna.

Prof. dr hab. inż. Janusz Badur już w czasie nauki w szkole średniej (Technikum Budowlane w Olsztynie) odbywał staże zawodowe, zarówno w biurach projektów, jak i na placach budowy (między innymi dworca kolejowego w Olsztynie). Podjął studia wyższe na Politechnice Gdańskiej, lecz po trzech latach przeniósł się na Wydział Budownictwa Lądowego Politechniki Krakowskiej, który ukończył w 1976 roku, jako absolwent kierunku Teoria Konstrukcji. Po ukończeniu studiów odbył staże zawodowe w Zakładach Celulozy w Świeciu-Przechowie, w Olsztyńskim Przedsiębiorstwie Dróg, w Warmińskim Przedsiębiorstwie Budowlanym oraz w Krakowskim Przedsiębiorstwie Budowlanym i siedmimiesięczny staż w Gdańskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego, gdzie po raz pierwszy zastosował w praktyce wyniki obliczeń numerycznych w odniesieniu do skomplikowanych konstrukcji budowlanych.

Od maja 1978 roku pracuje nieprzerwanie w Instytucie Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku. W latach 1996–1998 był kierownikiem Pracowni Przepływów Wielofazowych, zaś od maja 1998 r. pełni funkcję kierownika Zakładu Przepływów z Reakcjami Chemicznymi. Od 1997 roku jest zatrudniony również na Politechnice Koszalińskiej, najpierw na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Ekologicznej Konwersji Energii, a następnie w Katedrze Techniki Ciepłej i Chłodnictwa, gdzie pracuje do dnia dzisiejszego.

Jak mówi prof. J. Badur, największy wpływ na ukształtowanie jego zainteresowań i umiejętności miała monografia prof. T. Odena pt. "Nonlinear Finite Element Method", którą przestudiował w 1975 roku i przetłumaczył na język polski. Był wtedy pod "matematycznym" wpływem swego kolegi prof. L. Demkowicza, następcy prof. T. Odena na stanowisku kierownika Katedry Metod Numerycznych Uniwersytetu Austin. Dlatego, między innymi, wybrał temat rozprawy doktorskiej "Numeryczna analiza powłok sprężystych według teorii drugiego przy-

bliżenia", uzyskując w 1985 roku doktorat w Instytucie Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku. W tym samym Instytucie, na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. "Metody cechowanej teorii pola w opisie mechaniki kontinuum" uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego. Treść rozprawy habilitacyjnej oparta była na monotematycznej serii artykułów opublikowanych w międzynarodowych czasopismach matematyczno-fizycznych. W pracy tej przeformułował mechanikę Newtona tak, aby mogła się stać częścią klasycznej teorii pola i obowiązującej we współczesnej fizyce cechowanej teorii czterech podstawowych oddziaływań, to znaczy: słabych, silnych, elektromagnetycznych i grawitacyjnych.

Głównym zagadnieniem, wokół którego skupiają się badania prof. J. Badura, były i są podstawy numerycznej termomechaniki ciał stałych i płynnych. Przez termomechanikę rozumie On dziedzinę nauki, która oparta jest, w sposób całkowicie równorzędny i nieseparowalny, na fenomenologicznych równaniach bilansów energii i pędu. Ten temat wciąż musi być podejmowany od nowa, w związku ze zmieniającymi się możliwościami numerycznego modelowania. Toteż, zgodnie z potrzebami energetyki, wprowadzającymi zrównoważone technologie, w pracach prof. Badura i skupionej wokół Niego grupy młodych na-

ukowców najwięcej miejsca zajmują nowe modele matematyczne, zwłaszcza te, które są "numerycznie zorientowane", oraz narzędzia numeryczne i ich aplikacje do obliczeń rzeczywistych maszyn i urządzeń energetycznych. Dzięki nowoczesnej energetyce otwiera się potrzeba opracowywania nowych złożonych modeli, które następnie trzeba kalibrować i weryfikować, a tam, gdzie jest to konieczne, wprowadzać uzupełnienia i rozszerzenia. Ambicją grupy młodych badaczy skupionych wokół prof. J. Badura, jest symulować rzeczywistość, bez nadmiaru upraszczających założeń.

Rozpiętość tematyczna prac prof. J. Badura, wykonanych w okresie niepełna 40 lat, jest olbrzymia. Prace te można sklasyfikować następująco:

- Metody numeryczne mechaniki nieliniowej,
- Modelowanie obszarów silnych gradientów modelami ciągłymi,
- Termodynamika kontinuum z mikrostrukturą i plastycznością,
- Metody cechowanej teorii pola w opisie mechaniki ośrodków ciągłych,
- Termodynamika Rozszerzona,
- Termodynamika Parametrów Wewnętrznych Kestina,
- Przepływy z przemianami fazowymi i reakcjami chemicznymi,
- Obliczenia eksploatacyjne i modernizacyjne rzeczywistych urządzeń energetycznych,
- Obliczenia komór spalania turbin gazowych i kotłów energetycznych,
- Modelowanie ogniwa paliwowego SOFC.

Szczególnie godne uwagi są wysiłki prof. Badura w dziedzinie obliczeń egzergetyczno-termodynamicznych obiegów ciepłno-chemicznych w modelu 0D. Prace w tym kierunku, w związku z pojawieniem się ostatnio olbrzymiej liczby zrównoważonych technologii, powodowane są koniecznością wielowariantowego obliczania procesów zrównoważonej konwersji energii. W tym celu, wykorzystując zbiorowy, wieloletni wysiłek całego zespołu naukowego (J. Topolski, M. Karcz, R. Kucharski, M. Lemański, A. Wiśniewski, P. Kozłowski, S. Kowalczyk, W. Zakrzewski) budowany jest, pierwszy w Polsce, kod COM-GAS – aktualnie 88 tysięcy instrukcji w Fortranie, jego odpo-

wiednik w USA – Gate Cycle budowany jest od wielu lat przez ok. 200 pracowników firmy General Electric.

Prof. J. Badur od lat współpracuje z firmą ALSTOM Power w zakresie retrofitów turbin parowych i diagnostyki turbin gazowych. Ten bliski kontakt ze współczesnymi technologiami energetycznymi odbił się mocno na specyfice nauki uprawianej w Jego zespole. Profesor jest promotorem 10 zakończonych przewodów doktorskich, a większość „jego doktorów” kontynuuje swoje kariery naukowe i zawodowe w strukturach wielkich koncernów międzynarodowych.

Profesor ma w swoim dorobku naukowym i zawodowym odbyte staże naukowe: w Rosji, Niemczech, Francji i Anglii. Łączny czas pobytu za granicą w ramach tych staży, przekracza znacznie 5 lat.

Prof. dr hab. Michał Kostiw jest absolwentem Liceum Pedagogicznego w Słupsku, po ukończeniu którego rozpoczął studia na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Po ukończeniu studiów w 1966 roku i uzyskaniu tytułu magistra biologii w zakresie zoologii, rozpoczął pracę zawodową w Zakładzie Chorób Wirusowych i Nasiennictwa Instytutu Ziemi w Boninie. W latach 1977–1990 pełnił funkcję kierownika Pracowni Wektorów Wirusów Ziemi w Instytucie Ziemi w Boninie, zaś w latach 1990–2001 kierownika Zakładu Szkodników w tym instytucie, a od 1997 roku – Zakładu Ochrony w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie. W latach 1989–1993 pełnił funkcję zastępcy dyrektora ds. naukowych w Instytucie w Boninie, natomiast od 2002 roku jest kierownikiem Zakładu Nasiennictwa i Ochrony Ziemi w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie.

Prof. M. Kostiw uzyskał w 1975 roku stopień doktora nauk rolniczych nadany przez Radę Naukową Instytutu Ziemi, po obronie pracy doktorskiej dotyczącej zagadnień związanych z mechanizmem przenoszenia wirusów przez wektory, w obszarze chorób ziemi. Tematem rozprawy habilitacyjnej była także problematyka epidemiologii chorób wirusowych ziemi. Stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie agrotechniki – ochrony roślin uzyskał prof. M. Kostiw w 1988 roku w Akademii Rolniczej we Wrocławiu.

Prof. M. Kostiw rozpoczął w dniu 1 grudnia 1998 pracę w Politechnice Koszalińskiej roku w Katedrze Biologicznych Podstaw Rolnictwa, kierowanej przez prof. dr. hab. inż. Wojciecha Piotrowskiego. Prowadzi zajęcia dydaktyczne z następujących przedmiotów: Sygnalizacja i Prognozowanie w Ochronie Roślin, Ochrona Roślin Ogrodniczych, Technologia Rolnictwa i Ogrodnictwa Ekologicznego, Normy Prawne w Rolnictwie Ekologicznym. Przygotował autorskie programy nauczania treści wykładów i pomoce dydaktyczne do zajęć praktycznych z wymienionych przedmiotów, poświęcając wiele wysiłku w przekazywaniu wiedzy studentom.

Zainteresowania naukowe i działalność badawcza Profesora koncentrowały się od początku na zagadnieniach epidemiologii chorób wirusowych, nasien-

nictwa i ochrony ziemi. Wieloletnie badania Profesora pozwoliły udowodnić, wbrew wcześniejszym poglądom prezentowanym w literaturze, że wirusy M i S są przenoszone przede wszystkim przez wektory, a przenoszenie następuje w sposób nietrwały (na kłujce), zaś jego mechanizm różni się istotnie od mechanizmu przenoszenia wirusa Y przez te same wektory. Dzięki tym wynikom badań Profesor jako pierwszy wyjaśnił przyczyny obserwowanego w praktyce, znacznie skutecznego ograniczania porażenia roślin przez wirusy M i S, w porównaniu do wirusa Y, w następstwie chemicznego zwalczania wektorów. Uzyskane wyniki wraz z uzupełniającymi rezultatami wieloletnich, wszechstronnych badań, dotyczących ekologii poszczególnych gatunków wektorów przyczyniły się tak-

że do poznania przyczyny geograficznego rozmieszczenia tych wirusów w kraju i do zmiany poglądu na epidemiologię omawianych wirusów w Polsce. Prace naukowe Profesora poważnie wzbogaciły wiedzę w tym zakresie. Część badań była finansowana w ramach grantów KBN. Reasumując można stwierdzić, że tematyka badawcza prof. M. Kosiwa dotyczy w szczególności: □ wpływu wybranych czynników na przenoszenie wirusów oraz mechanizmu ich przenoszenia przez wektory; □ ekologii mszyc-vektorów wirusów w Polsce, w tym mszyc „nieziemniaczanych” w epidemiologii wirusów przenoszonych w sposób nietrwały; □ analizy przyczyn zachodzących zmian w występowaniu mszyc, zarówno w przestrzeni, jak i czasie; □ ochrony ziemi w warunkach uprawy ekologicznej.

Profesor opublikował łącznie ponad 180 prac, z czego 70 to oryginalne prace twórcze wydane w recenzowanych czasopiśmie, w tym 15 opracowań ukazało się w znanych wydawnictwach zagranicznych. Wygłosił około 80 referatów podczas konferencji, seminariów i sympozjów naukowych organizowanych przez PAN, jednostki badawczo-rozwojowe, wyższe uczelnie i inne, jest autorem lub współautorem kilku patentów i wdrożeń. Jedenaście referatów przedstawił na konferencjach i sympozjach za granicą. Wykonał ponad 50 recenzji prac kierowanych do publikacji, w tym kilka opracowań nadesłanych z zagranicy. Na zlecenie Komitetu Badań Naukowych sporządził ocenę 8 projektów badawczych. Był promotorem 2 rozpraw doktorskich. Jedna z nich uzyskała wyróżnienie. W latach 1993–1996 przewodniczył Komitetowi Redakcyjnemu wydawnictwa „Biuletyn Instytutu Ziemi”. Aktualnie jest członkiem Rady Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin.

Profesor współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą. Przebywał na wielu zagranicznych stażach naukowych, między innymi w Instytucie Fitopatologii w Aschersleben w byłej NRD, w Zakładzie Wirusologii na Uniwersytecie w Wageningen w Holandii, w Instytucie Badań Rolniczych (INRA) we Francji. Ponadto, w ramach krótkich praktyk, wizytował laboratoria badawcze, m.in. w NRD, RFN, Szkocji, Francji, na Węgrzech, Łotwie i USA (firma Monsanto) i RPA.

Oprac. dr inż. H. Charun

Na styku dyscyplin naukowych

Praca doktorska zasługująca na uwagę

Rada Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, na podstawie publicznej obrony rozprawy doktorskiej w 7 kwietnia 2005 r., nadała Monice Kaczmarek-Śliwińskiej stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych.

Promotorem pracy jest prof. dr hab. Ryszard Ławniczak, kierownik Katedry Publicystyki Ekonomicznej i Public Relations Wydziału Ekonomii AE w Poznaniu. Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: prof. dr hab. Krystyna Wojcik (Szkola Główna Handlowa w Warszawie) oraz prof. dr hab. Przemysław Deszczyński (Akademia Ekonomiczna w Poznaniu). Tematem rozprawy doktorskiej był *Internet jako narzędzie public relations przedsiębiorstw w okresie transformacji w Polsce*.

Z recenzji prof. dr hab. Krystyny Wojcik:

"Niewątpliwie do najtrudniejszych metodologicznie, ale nowatorskich, wątków badawczych należał pomiar efektywności Internet PR (Internet Public Relations). Jak wiadomo w przypadku działań o takim charakterze, jak public relations, sprawa efektywności – mimo prób, jak chociażby amerykańskich – wciąż jest otwarta. (...) Wyróżniającą cechą autorki jako kandydatki na pracownika naukowego, udowodnioną w recenzowanym dziele, jest umiejętność zwięzłego, klarownego, jednoznacznego i przejrzystego zaprezentowania wyników własnego badania ankietowego, które powstały na podstawie poprawnego, rzetelnego zinterpretowania tych wyników. Kto choć raz miał sposobność tego dokonywać lub oceniać innych autorów badań ankietowych wie doskonale, jak wielka to jest sztuka. (...)"

Uwzględniając:

- trafny wybór tematu;
- jego uzasadnienie i ambitne ustawienie;
- poprawną strukturę pracy;
- celowo, oryginalnie zaprojektowane i przeprowadzone badania empiryczne, których wyniki poprawnie i rzetelnie zinterpretowane umożliwiły zrealizowanie celu pracy;
- wykorzystanie bogatej literatury przedmiotu w formie cytowań w tekście;
- spełnienie – na bardzo wysokim poziomie – wymagań formalnych tekstu naukowego;
- dobry styl pisarstwa;
- sformułowanie, w zakończeniu, uzasadnionych wynikami wniosków i inne wskazane w recenzji walory pracy doktorskiej mgr Moniki Kaczmarek-Śliwińskiej są podstawą, by z całym przekonaniem uznać pracę za spełniającą wymagania stawiane wobec tego typu prac"

Z recenzji prof. dr hab. Przemysława Deszczyńskiego:

"Wybrana przez mgr M. Kaczmarek-Śliwińską tematyka rozprawy doktorskiej, sformułowany cel główny wraz z celami szczegółowymi oraz wysoki stopień ich realizacji pozwalają uznać, że doktorantka w oryginalny sposób rozwiązała podjęte problemy naukowe. Lektura tekstu pracy utwierdza mnie w przekonaniu, że doktorantka w umiejętny sposób potrafi łączyć analizę faktów ze zdobytą rzetelną wiedzą ekonomiczną. Nie unika też formułowania samodzielnych poglądów na temat podejmowanych zagadnień. Dąży również do zachowania obiektywnego podejścia do badanej rzeczywistości."

Z promotorem – Kierownikiem Katedry Publicystyki Ekonomicznej i Public Relations – prof. dr. hab. Ryszardem Ławniczakiem

Na uwagę zasługuje także wykorzystanie bogatej i w pełni wyczerpującej literatury przedmiotu. Pochodzi ona z bardzo wielu źródeł. Dodatkowo została wzbogacona samodzielnie zaprojektowanymi i z sukcesem przeprowadzonymi badaniami empirycznymi. Godny podkreślenia jest bardzo wysoki poziom rozprawy doktorskiej pod względem wymagań formalnych i językowych. Nie mam również wątpliwości, że przygotowanie rozprawy doktorskiej przyczyniło się w znaczącym stopniu do rozwoju intelektualnego doktorantki i zdobycia umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej."

Dr Monika Kaczmarek-Śliwińska obecnie jest adiunktem w Zakładzie Zastosowań Informatyki w Ekonomii Wydziału Ekonomii naszej Uczelni i prowadzi laboratorium z Podstaw Informatyki.

Swoje zainteresowania i pasje naukowe realizuje poprzez badania naukowe (obecnie jest w trakcie opracowania raportu na temat stanu działań polskich uczelni wyższych w zakresie Internet Public Relations), uczestnictwo w konferencjach, branżowych grupach dyskusyjnych. Jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Public Relations oraz praktykiem public relations.

(red.)

Od autorki pracy

Miałam to szczęście, że zajmując się realizacją pracy doktorskiej mogłam robić rzeczy mi bardzo bliskie pod względem zainteresowań, będące moją pasją. Zawsze przyjemniej i z większą ochotą wykonujemy zadania, które nie są dla nas przymusem. Tak było w moim przypadku. Moja rozprawa doktorska, mimo że wprost dotyczyła zagadnień ekonomicznych – wszak public relations jest filozofią zarządzania przedsiębiorstwem – to jednak związana była z Internetem, który traktowany był jako narzędzie komunikowania przedsiębiorstwa z otoczeniem zewnętrznym i wewnętrznym. Taka dwoistość zainteresowań wynika być może z mojego wykształcenia; jako absolwentka dwóch kierunków magisterskich: *elektroniki i telekomunikacji* oraz *ekonomii* zawsze szukałam wspólnego pola dla moich zainteresowań, chciałam połączyć i zobaczyć jak funkcjonuje wykorzystanie nowych technologii w naukach ekonomicznych. Rozprawa doktorska stała się szansą na zbadaanie jednego z interesujących mnie aspektów.

Moje szczęście polega również na tym, że moim promotorem jest wspaniały człowiek, świetny naukowiec, życzliwa osoba o niesamowitych pomysłach, otwartym spojrzeniu – prof. dr hab. Ryszard Ławniczak, kierownik Katedry Publicystyki Ekonomicznej i Public Relations Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Poznaniu oraz między innymi społeczny doradca ds. ekonomicznych Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego. Promotor był osobą, która dała mi szansę samodzielnej pracy, bez narzucania swoich tez i wizji, a obserwując moje poczynania na niwie nauki dyskretnie kontrolował, czy prace osiągają zamierzone efekty. Oczywiście poza Profesorem R. Ławniczakiem jako doktorantka Akademii Ekonomicznej w Poznaniu mogłam liczyć na pomoc wszystkich osób zaangażowanych w studium doktoranckie. Aż dziwne, że w jednym miejscu można spotkać tylu życzliwych ludzi, którzy doceniają pracę i wysiłek nie stwarzając jakichkolwiek barier. Realizując pracę doktorską uczestniczyłam oczywiście w seminariach prowadzonych przez mojego Promotora, które zawsze były pełne dyskusji, konstruktywnej krytyki, mające atmosferę “burzy mózgów”, dające energię do dalszych prac. Podróż na seminarium zawsze była dla mnie oczekiwaniem, a powroty rozważaniem i układaniem dalszych planów – głowa była pełna pomysłów, gotowych rozwiązań, chęci i motywacji.

Współpraca z tak znakomitymi osobami, poza efektem w postaci tytułu doktora nauk ekonomicznych, pokazała mi obszary, które badawczo są niezmiernie interesujące, jeszcze nierozpoznane, a przez to tak kuszące. Jednym z takich tematów jest pomiar efektywności działań public relations prowadzonych w Internecie. Sama tematyka efektywności jest trudna – nawet dość dobrze rozpoznane środowisko świata realnego sprawia kło-

poty zarówno naukowcom, jak i praktykom. Stąd też efektywność Internet PR – opracowanie metodologii badań, instrumentów badawczych oraz wskaźników i miar, na podstawie których kontrola i ocena działań staną się realne – jest inspirującym wyzwaniem.

Chciałabym dziś podziękować tym, którzy stworzyli mi sprzyjającą atmosferę pracy i wiarę w działania. Szczególne podziękowania chciałabym przekazać mojemu Promotorowi – prof. dr. hab. R. Ławniczakowi oraz recenzentom rozprawy – prof. dr. hab. K. Wojcik (SGH Warszawa) i prof. dr. hab. P. Deszczyńskiemu (AE Poznań), Przewodniczącemu Komisji Przewodu Doktorskiego – prof. dr. hab. W. Jarmołowiczowi, obecnemu Dziekanowi Wydziału Ekonomii AE w Poznaniu – prof. dr. hab. A. Jancowi, JM Rektorowi Akademii Ekonomicznej w Poznaniu – prof. dr. hab. Witoldowi Jurkowi.

Dziękując za wsparcie nie mogę pominąć jeszcze kilku osób, a mianowicie mojej rodziny – szczególne wsparcie Rodziców i męża (także pracownika PK) pozwalało mi spokojnie realizować pracę. Słowa podziękowań kieruję również w stronę mgr Barbary Niekrasz (byłej kierownik Zakładu Zastosowań Informatyki w Ekonomii) i obecnego Rektora PK prof. Tomasza Krzyżyńskiego. Kolejny raz powtórzę słowa: dziękuję za wsparcie, okazaną życzliwość i pomoc.

Zamykając za sobą pewien etap chcę wierzyć, iż droga, którą planuję iść i cele, które sobie postawiłam są właściwymi. Ale takiej gwarancji nie ma, ponieważ nauka jest sztuką poszukiwania i dlatego czasami prowadzi nas fałszywymi dróżkami. Mam nadzieję, że moja dalsza trasa będzie autostradą bez większych kraks, a ciemne uliczki poznam jedynie z opowiadań.

Wszystkim, dla których nauka jest pasją, życzę wytrwałości w osiąganiu celów, motywacji pracy i braku wyborów pomiędzy “mieć lepiej i wygodniej” a “działać etycznie, uczciwie i z honorem”.

Po uroczystej promocji doktorskiej z JM Rektorem Akademii Ekonomicznej prof. dr. hab. Witoldem Jurkiem (pierwszy z lewej) oraz Dziekanem Wydziału Ekonomii prof. dr. hab. Alfredem Jancem

Z Sokratesem do Grenady

Już po raz trzeci, dzięki przychylności dziekana prof. Sz. Pałkowskiego oraz staraniom dr. M. Mellera, studenci Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska wzięli udział w międzynarodowych warsztatach, organizowanych w ramach programu Socrates, w tym roku w Grenadzie (w Hiszpanii).

28 maja 2005 r. na długo pozostanie w naszej pamięci. Rankiem tego dnia nasza trójka w składzie: Kamil Kryger, Tomasz Jabłoński, Przemysław Janik udała się w daleką podróż, samolotem, do Grenady – miasta położonego w sercu Andaluzji, malowniczej krainie na południu Hiszpanii. Każdego wjeżdżającego do Andaluzji wita olbrzymi czarny byk stojący dumnie na wzgórzu. Miasto liczy sobie ok. 300 tys. mieszkańców i może poszczycić się niezliczoną ilością zabytków architektury sakralnej, użytkowej i mieszkalnej. Mimo większości katolickiej, w oczy każdemu turyście rzuca się niesamowita mieszanina kultur, m.in.: afrykańskich, cygańskich i tureckich. Mieszkańcy Grenady nie mają większego problemu z zatrudnieniem (bezrobocie rzędu 10%), a zdecydowaną większość rynku stanowią usługi. Nad całym miastem triumfalnie góruje Alhambra – milenijnego wieku zamek dawnych władców tego regionu. Atrakcyjność tego regionu, oprócz pięknych górskich krajobrazów, podnosi bliskość Wybrzeża Słońca (Costa del Sol), okalającego basen Morza Śródziemnego, z którego walorów mieliśmy szansę skorzystać. Wyjątkowa jest także tamtejsza roślinność – poza wieloma gatunkami palm i unikalnych drzew owocowych, trudno spotkać tam tradycyjną zielen z naszego umiarkowanego, chłodnego klimatu.

Celem tak dalekiej naszej wyprawy było reprezentowanie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki

Koszalińskiej na międzynarodowych warsztatach studenckich "Management in construction – European Practice", które odbyły się na Wydziale Architektury i Techniki Uniwersytetu w Grenadzie. W zajęciach oprócz nas oraz gospodarzy udział wzięli przedstawiciele pięciu innych europejskich wyższych uczelni technicznych: 2 Anglików, 4 Finów, 4 Greków, 3 Rumunki i 1 Niemka. Razem z nimi przybyło 6 prowadzących. Reprezentację Politechniki Koszalińskiej stanowiła jedynie nasza trójka, bez wykładowcy, gdyż dr M. Meller z przyczyn osobistych w tym roku nie mógł uczestniczyć w warsztatach.

Celem nadrzędnym warsztatów było nabycie umiejętności współpracy z przedstawicielami innych krajów. Pomocne były w tym liczne dyskusje, prowadzone w międzynarodowych grupach, oczywiście w języku angielskim. Podstawą analizowanych problemów były, prezentowane codziennie przez innego prowadzącego, wykłady przybliżające dany problem. Tematem ich były zagadnienia z zakresu prawa budowlanego, zarządzania w budownictwie, uwarunkowań środowiskowych itp. Dążyliśmy przede wszystkim do tego, aby znaleźć istotne różnice w poszczególnych krajach. Podsumowującym tematem stała się wizja rozwoju rynku budowlanego w Europie na przestrzeni najbliższego dziesięciolecia. Aby ułatwić prezentacje, udostępniono nam uczelniane komputery, z możliwością pracy w programie Power Point i z szybkim dostępem do internetu. Pod koniec dnia, każdy z ww. tematów prezentowany był przez poszczególne grupy i kończony wnioskami wykładowców. Ponieważ głównym celem było zdobycie umiejętności współpracy międzynarodowej, nasze role w zespołach i składy poszczególnych grup były zmieniane.

Uczestnicy międzynarodowych warsztatów w Grenadzie

Na wycieczce w fabryce marmuru w Almerii

Aby uatrakcyjnić pobyt, Uniwersytet w Grenadzie zorganizował nam wycieczkę do fabryki i kopalni marmuru firmy Cosentino, położonych nieopodal nadmorskiej miejscowości Almeria. Zapoznano nas z historią firmy, jej strategią gospodarczą (głównym importerem jej produktów są Stany Zjednoczone), oprowadzono wzdłuż całej linii produkcyjnej, a następnie przewieziono na teren kopalni. Tam mogliśmy się przekonać, jak wielkim przedsięwzięciem jest wydobycie tego cennego surowca. Ciekawostką podczas wizyty w firmie była prezentacja kuchennych marmurowych blatów z bakteriostatycznym i bakteriobójczym systemem Microban. Przedstawiciele Cosentino pożegnali nas bardzo ciepło, zasypując każdego kolekcją gadżetów i katalogów firmy.

Dwa dni później, wraz ze studentami z innych krajów udaliśmy się na kolejną wyprawę, tym razem do perły Costa del Sol, miejscowości Almuñécar. Była to typowo turystyczna wycieczka, która pomogła nam się zrelaksować po pracowitym pierwszym tygodniu zajęć.

Drugi tydzień naszej pracy był w zasadzie sequelem zajęć z pierwszego tygodnia. Władze uczelni, chcąc dostarczyć nam nowych wrażeń, zabrali nas do twierdzy Alhambra, olbrzymiego zamku położonego na wzgórzu, którego historia jest bogata w opowieści o wielkich przelewach krwi i lwach, broniących ten najpiękniejszy zabytek architektury Grenady. Najbardziej zdumiewającym elementem zamku był jego system instalacji wodnej, pozbawiony pomp i urządzeń elektrycznych, zaopatrujący każde pomieszczenie i plac na terenie Alhambry. Po tak bogatej lekcji historii zostaliśmy jeszcze zabrani na dwugodzinny pokaz flamenco, w wykonaniu miejscowych tancerek, a okraszony muzyką hiszpańskich artystów.

Podczas naszego pobytu nie tylko powietrze było gorące – w dzień temperatura wahała się od 32° do 41°C, co można było zaobserwować na elektronicznych termometrach zainstalowanych na każdej ulicy, a nocą spadała do 23°. Atmosfera wśród uczestników kursu była równie ciepła, pełna życzliwości i wzajemnej pomocy. Język angielski nie stanowił dla nikogo przeszkody, wręcz ułatwiał dotarcie do informacji i sprawnej komunikacji między nami. W rzadkich przypadkach kursanci korzystali ze słowników – jedynie by zrozumieć co trudniejsze terminy budowlane.

Szczerze więc polecam każdemu studentowi naszego Wydziału udział w tego typu warsztatach. Znajomości z innymi studentami nadal utrzymujemy przez Internet, a wrażenia i doświadczenia wyniesione z takiego kursu na trwałe zapiszą się w pamięci każdego uczestnika warsztatów. W 2006 roku warsztaty mają odbyć się w Atenach, stolicy Grecji.

Kamil Kryger, student WBiŚ

Jubileusz Promotora

W październiku 2005 roku Profesor Aleksy Patryn obchodził uroczyste jubileusz swoich 60. urodzin. Szacowny jubilat urodził się 8 października 1945 roku w Brześciu nad Bugiem. Razem z rodzicami do roku 1952 mieszkał w Grodnie, a od roku 1952 w Mińsku.

W roku 1962 ukończył z wyróżnieniem szkołę średnią. W latach 1962–1967 studiował na Wydziale Fizyki w Białoruskim Uniwersytecie Państwowym. W tym okresie jako pierwszy na wydziale dostał imienne stypendium. Po ukończeniu uniwersytetu został skierowany na studia doktoranckie do jednej z najlepszych w tamtych czasach jednostki naukowej ZSSR uznawanej na świecie – Instytutu Fizyko-Technicznego im. A.F. Joffe w Leningradzie, którego kierownikiem obecnie jest laureat nagrody Nobla prof. Zores Alferow. Tam trafił do laboratorium wynalazców pierwszych laserów półprzewodnikowych, a kierownikiem tego laboratorium i promotorem doktoranta był profesor S.M. Rywkin.

W roku 1972 obronił doktorat z zakresu materiałoznawstwa półprzewodników, w 1977 uzyskał tytuł docenta na Białoruskim Uniwersytecie Państwowym, a w 1991 obronił pracę habilitacyjną dotyczącą badania materiałów stosowanych w optoelektronice i fotoenergetyce. W roku 1993 uzyskał tytuł profesora na Białorusi, jak i w Rosji (dwa dyplomy), a w roku 1994 przeszedł nostryfikację w Polsce. Profesor rozpoczął pracę w Polsce w roku 1993 – został zaproszony na stanowisko profesora Akademii Pedagogicznej w Słupsku. We wrześniu 1994 roku przeniósł się do Koszalina i od tej pory jest pracownikiem Politechniki Koszalińskiej, gdzie od 1996 roku sprawuje funkcję kierownika Katedry Podstaw Elektroniki na Wydziale Elektroniki i Informatyki. Przez trzy ostatnie kadencje (9 lat) wybierano go na członka Senatu PK.

Jest autorem ponad 200 publikacji naukowych, głównie w dziedzinie badań materiałów stosowanych w optoelektronice i fotoenergetyce. Za największy swój sukces naukowy uważa pracę dotyczącą odkrycia nowego typu luminescencji krzemu

Osieki 2005, podsumowanie wyników I Konferencji "Nowe technologie w kształceniu na odległość"

(luminescencja na dyslokacjach), opublikowaną w roku 1976 i do dnia dzisiejszego stale cytowaną w publikacjach światowych. Profesor nadal pracuje aktywnie w dziedzinie materiałoznawstwa elektronicznego, o czym mogą świadczyć np. opublikowane artykuły w czasopismach należących do "listy filadelfijskiej", których tylko w latach 2004–2005 jest już siedem.

Przez ostatnie 10 lat aktywnie zajmuje się również informatyką stosowaną, skupia się na zastosowaniach dydaktycznych współczesnych technologii informatycznych. Jego dorobek w tym zakresie to ponad 15 publikacji, udział w organizacji dwóch konferencji naukowo-dydaktycznych (praca w komitetach organizacyjnych i programowych).

Wypromował 9 doktorantów, w tym dwóch z nich pracuje obecnie jako adiunkci na PK, trzech jego wychowanków uzyskało tytuł docenta. Uczniowie Profesora pracują w różnych krajach (w tym w Wietnamie, na Białorusi, w Stanach Zjednoczonych, w Libii). Aktualnie pod Jego opieką pracuje dwóch młodych doktorantów. Jeden z nich bada właściwości fizyczne materiałów półprzewodnikowych należących do grupy SiGe metodą pomiaru fotonapięcia – SPV. Drugi studiuje możliwość optymalizacji jakości

Monachium 2003, ze studentami PK na największym w Europie dachu "słonecznym" (baterie słoneczne 1 MW)

*Mińsk, 20 lat temu, docent na
Białoruskim Uniwersytecie Państwowym*

komunikacji w środowisku e-learningowym poprzez wprowadzenie zaawansowanych konstrukcji interfejsów graficznych użytkownika (GUI).

Zawsze cieszy się pozytywną opinią wśród studentów dzięki nowatorskiemu stylowi organizacji zajęć. Na przykład, w ramach kursu "Fotoenergetyka" zainicjował udział grupy studentów PK w konkursie na niemieckie grupowe stypendium DAAD. Podczas trzytygodniowego wyjazdu do Niemiec na wygrane stypendium studenci odwiedzili kilka uczelni i inne instytucje wiodące w tematyce energetyki słonecznej. Z jego inicjatywy dla celów dydaktycznych nabyto i zainstalowano na dachu WEiI (budynek przy ul. Partyzantów) przemysłowe moduły baterii słonecznych i kolektory słoneczne, na których nasi studenci będą wykonywać ćwiczenia laboratoryjne.

Prof. A. Patryn jest członkiem kilku stowarzyszeń naukowych, w tym: ISES (International Solar Energy Society), IMAPS (International Microelectronics And Packaging Society), Fotovoltaika Polska. Przy tak wielkim natłoku zajęć Profesor dużo podróżuje, interesuje się fotografią, lubi niekiedy powędkować.

Szanownemu Jubilatowi gratulujemy dotychczasowych osiągnięć i życzymy długich lat w zdrowiu, pomyślności oraz dalszych sukcesów w pracy.

*Doktoranci Profesora, byli i obecni:
dr inż. Walery Susłow, dr inż. Leszek Bychto,
mgr inż. Michał Statkiewicz,
mgr inż. Grzegorz Ilczko*

Taniec odbijany cząsteczek

Decyzją Szwedzkiej Akademii Nauk laureatem tegorocznej Chemicznej Nagrody Nobla został Francuz Yves Chauvin i dwóch Amerykanów, Robert Howard Grubbs i Richard Roy-

photo Académie des sciences

photo Caltech

photo MIT L.B. Heberington

ce Schrock. Przedmiotem przyznanej im nagrody były prace dotyczące badań mechanizmu katalizowanych reakcji metatezy w syntezie organicznej. Reakcja metatezy (z łac. *metathesis* – przestawienie) polega na wzajemnej wymianie grup atomów między cząsteczkami. Atomy dwóch cząsteczek reagując ze sobą pod wpływem katalizatora zamieniają się miejscami w skoordynowany sposób. Komisja Noblowska przedstawiła to obrazowo jako "taniec odbijany dwóch chemicznych cząsteczek".

75-letni Francuz Yves Chauvin z Instytut Francais du Patrole przedstawił wyniki swoich badań w 1971 roku, a 63-letni Robert Howard Grubbs z California Institute of Technology i 60-letni Richard Royce Schrock z Massachusetts Institute of Technology dokonali swoich odkryć na początku lat 90.

Reakcję metatezy odkrył już w 50-tych latach XX wieku Karl Ziegler, jednak jej szczegółowy mechanizm oraz katalizujące je metale określił Yves Chauvin w 1971 roku. W 1990 roku Richard R. Schrock opracował katalizatory reakcji w oparciu o molibden i prazeodym a Robert Grubbs w 1992 roku otrzymał katalizator rutenowy, który umożliwia przeprowadzenie bardzo wydajnych reakcji metatezy w roztworze.

Ogromną zaletą reakcji metatezy jest to, że dzięki niej można otrzymać skomplikowane związki chemiczne, które trudno otrzymać w inny sposób. Metoda ta przydatna jest szczególnie w syntezie związków organicznych o dużych pierścieniach węglowych, służy ona do zamykania dużych pierścieni i tworzenia długich łańcuchów, pozwala prowadzić proces w niższych temperaturach i przy niższym ciśnieniu w porównaniu z innymi metodami. Skomplikowany związek chemiczny otrzymać można bardzo szybko, nawet podczas tylko jednej reakcji chemicznej. Możliwa jest większa kontrola nad reakcją chemiczną, można kierować ją ściśle w takim kierunku w jakim zaplanowano, otrzymując dokładnie to czego sobie życzyliśmy. Nie trzeba używać trujących rozpuszczalników, mniej jest odpadów i są one mniej szkodliwe. Dzięki pracą tegorocznych chemicznych noblistów możliwy jest rozwój bardziej przyjaznej dla środowiska, ekologicznej gałęzi chemii organicznej, tzw. zielonej chemii.

Metoda opracowana przez noblistów znacznie ułatwia wytwarzanie niektórych środków farmakologicznych, czy środków ochrony roślin. Przykładem środka już wytwarzanego poprzez metatezę jest lek przeciwko wirusowemu zapaleniu wątroby typu C. Metoda ta wykorzystywana jest też do produkcji tworzyw polimerowych, takich jak kauczuki syntetyczne, czy żywice.

Nobliści Robert Grubbs i Richard Schrock gościli w sierpniu tego roku w Polsce, uczestnicząc w "The 16th International Symposium on Olefin Metathesis and Related Chemistry", zorganizowanym przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Komitet Chemii PAN.

*W oparciu o materiały
www.gazeta.pl i www.wikipedia.org.pl
oprac. W. Sienicki*

"Jak się sprzedać?"

"Ludzie kupują obrazki" – już nie odkrywcze, dla wielu jednak wciąż odnowa uświadamiane zjawisko – nie dotyczy niestety (!) nagłego ożywienia na rynku sztuki, lecz traktowania przedmiotu na podstawie jego powierzchowności. Jeśli nie mamy możliwości doświadczenia realnego dzieła, to jego namiastka w postaci dwu- lub trójwymiarowej, stworzona za pomocą aktualnie dostępnych środków, musi jak najlepiej dzieło zareklamować. Niczym nagannym jest pragnienie przekonania kogoś do własnej idei, projektu czy produktu. Jednak droga do osiągnięcia tego celu stwarza możliwości różnych manipulacji. Ekspozowanie tego co dobre, ukrywanie mankamentów, poprawianie rzeczywistości na miarę talentu i posiadanego warsztatu, czarowanie, uwodzenie, czy wręcz przyprowadzanie gombrowiczowskiej gęby – wszystko to dozwolone, o ile nie zatraci się gdzieś wartości merytorycznych i czytelności przekazu w wyprodukowanym obrazie.

A jeśli już przy obrazie – to przypomina mi się rozmowa z pewną zamożną panią, która wskazując na kolekcję zebranych przez siebie płócien (w pewnych sferach nie wypada ta-

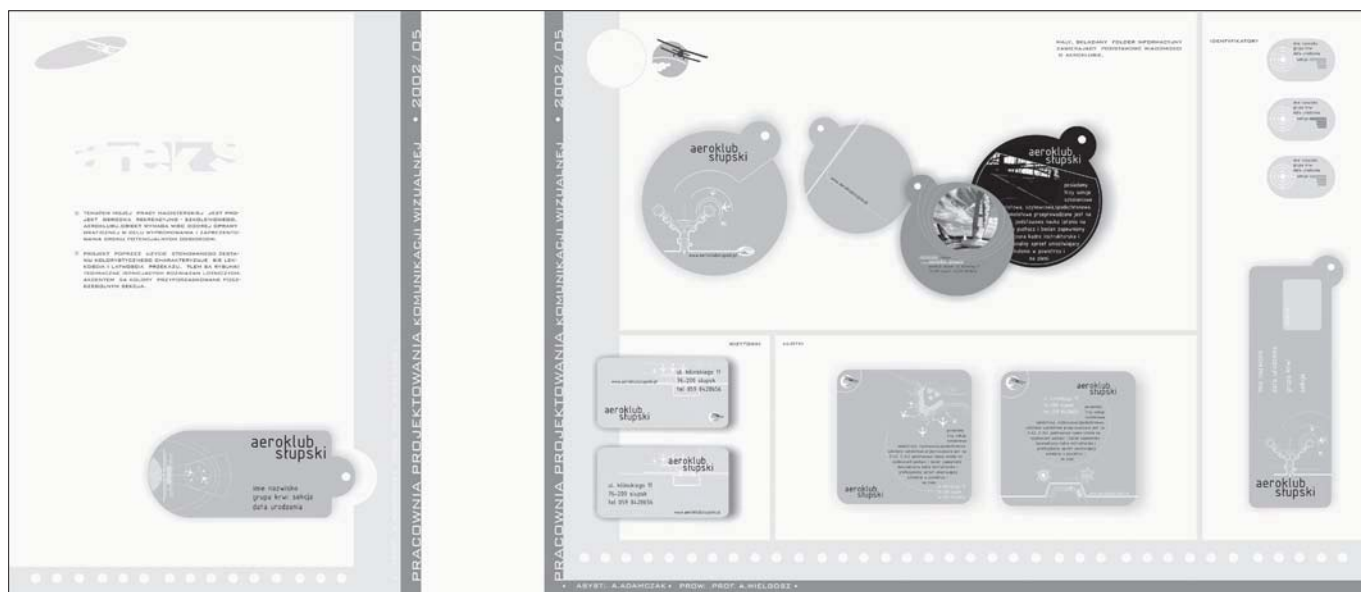
kiej nie posiadać) oświadczyła, że po malarstwo, to jeździ do Warszawy. W Trójmieście nie ma zdolnych malarzy – wskazała przy tym na wiszący w salonie obraz – ten Jackiewicz, to maluje tylko tak, głowa w lewo albo w prawo, w ogóle w tym pracy nie widać. Malewicz zapewne nie znalazłby miejsca na ścianie salonu tej pani.

Marne wyobrażenie o rzemiośle nie tylko uderza w malarzy, których pracę opacznie postrzega się jako ograniczenie do kilku gestów wykonanych na płótnie, zapominając, że to esencja wielu lat studiów, analiz i doświadczeń. Podobnie z umniejszaniem wartości własnej pracy spotykają się projektanci. Przy okazji prezentacji projektu domu, klient zażyczył sobie, bym mu jeszcze "wklikała" ładny kominek do salonu. To pułapka pozornej łatwości pracy z komputerem, który często mylony jest z samym projektantem. W efekcie ocenie podlega często sam obrazek – rendering, ruchomy czy też nie, którego siła uwodzenia bywa istotniejsza od merytorycznej zawartości.

Forma prezentacji jest wyrazem szacunku dla oglądającego, a także dla pracy własnej projektanta. Wysiłek intelektualny jaki podjął, w połączeniu ze współczesnym warsztatem, odciaży odbiorcę od trudu myślenia. Gdy jeszcze wspomni na formę epatuje samozadowoleniem i na dodatek niesie zna-

Adam Skibiński

Joanna Machlańska

miona wysiłku twórczego, a także odwołuje się do archetypów nowej kultury według zasad estetycznych inż. Mamonia (*"podobają mi się tylko piosenki, które znam"*) – sukces gwarantowany. Zakładam oczywiście przychylne nastawienie odbiorcy i czas akcji: przed rozmową o pieniądzech.

Dobra rzecz w marnym opakowaniu zawsze sprzedaje się gorzej niż kiepska w świetnym – twierdzenie prawdziwe nie tylko w odniesieniu do produktów konsumpcyjnych, dotyczy także sprzedawanych wartości intelektualnych. Dlatego też, portfolio jako forma autoprezentacji musi spełniać wszystkie wymogi dobrej reklamy.

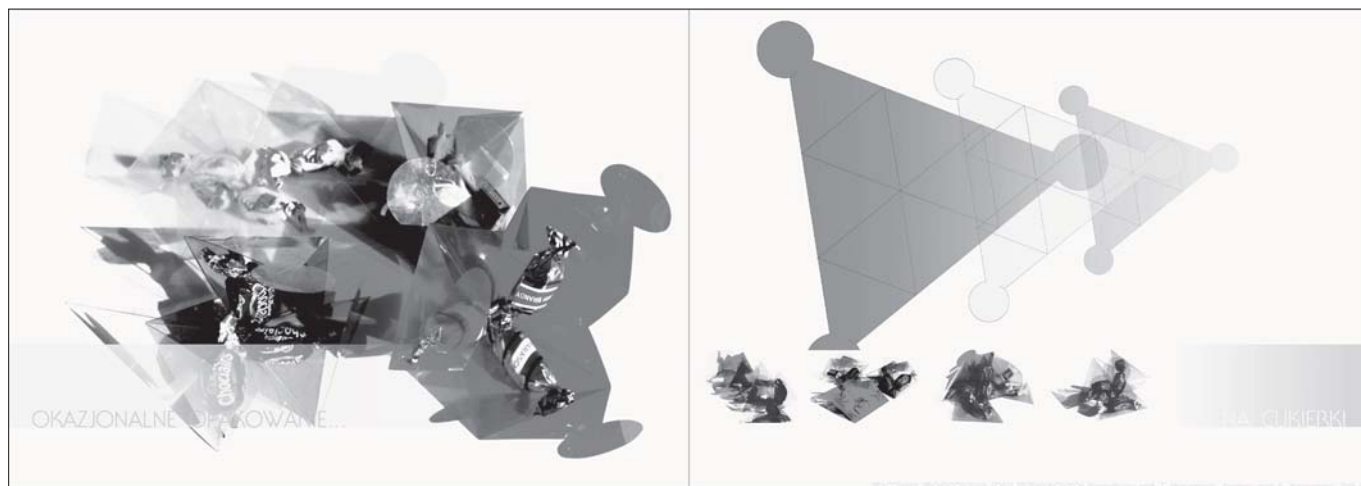
W przeważającej mierze powodem przygotowania takiego materiału jest spotkanie, od którego zależy możliwość uzyskania zlecenia, a przy odrobinie szczęścia pracy na etacie w firmie projektowej. W sytuacji takiej mamy zwykle do czynienia ze zorientowanym odbiorcą, o określonych wymaganiach i wyobrażeniu przyszłej współpracy, który jest zdecydowanie bardziej wyczulony na zachowanie właściwych proporcji w prezentacji między samym przedmiotem a nadbudową. Naszym sprzymierzeńcem okazuje się ograniczony czas takiego spotkania, który nie zawsze pozwala na dogłębną analizę oferty, sprowadzając ewentualnego pracodawcę do roli widza wykreowanego przez nas spektaklu.

Taką próbę autoprezentacji podjęli studenci piątego roku Instytutu Wzornictwa Politechniki Koszalińskiej, w ramach

zajęć semestralnych w Pracowni Projektowania Wnętrz i Wystaw u prof. Zdzisława Łosińskiego. Ze względów praktycznych narzucono ograniczenie w postaci formatu A4. W odpowiedzi powstały "książeczki" rozkładane do różnych formatów, zawierające materiał dotyczący działalności studentów w poszczególnych pracowniach począwszy od pierwszego roku. Istotnym do rozwiązania problemem było znalezienie spójnej formy, szaty graficznej dla prezentacji prac tak różnych dziedzin jak rysunek, wzornictwo, grafika, rzeźba, wnętrza, malarstwo czy wystawiennictwo. Student sam musiał dokonać wyboru zdjęć, prac, od nowa tworzyć obraz przedmiotu w nowym kontekście (plansze prezentacyjne, które zwykle przygotowuje się przy okazji zaliczenia projektu, okazały się w tym momencie bezużyteczne). Dla niejednego była to chwila prawdy nie tyle w kwestii sztuki przekazu, lecz konieczności dokonania samooceny, weryfikacji dotychczasowych dokonań, obserwacji progresji czy regresji (o grzechu zaniedbania nie wspomnę) oraz uświadomienia sobie konieczności rejestrowania wszystkich poczynąń artystycznych w materiale jak najlepszej jakości, bo to dopiero daje możliwość wyboru. Pomimo wskazanych trudności, powstały interesujące, wysoko ocenione prace. Być może nie zawsze oryginalne ale profesjonalne, doskonale wpisujące się we współczesne trendy graficzne. Zatem, nie hermetyczne, komunikatywne wypowiedzi, które w potencjalnym pracodawcy nie powinny

Danuta Parcheta

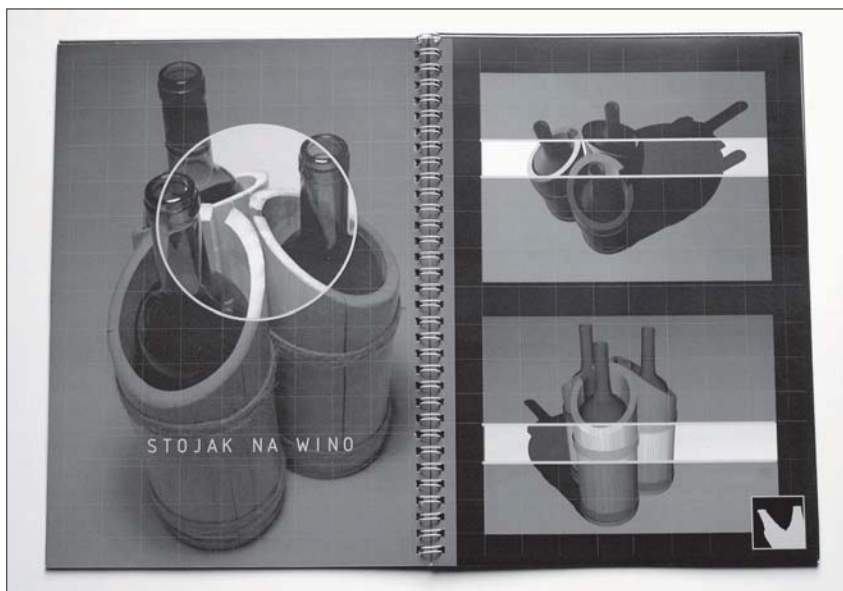
Beata Drózkowska

wzbudzić obaw co do przyszłej współpracy.

Trudno też było nie ulec nostalgii, jaka towarzyszy zwykle sytuacjom zwiastującym koniec jakiegoś etapu – pięć lat z życia młodego projektanta. Należy mieć tylko nadzieję, że kolejne, samodzielne już lata wyprą wcześniejsze karty portfolio i życzyć przyszłym absolwentom, by praca dyplomowa nie stała się ich największym (jedynym) osiągnięciem.

*mgr Katarzyna Radecka,
Instytut Wzornictwa
Politechniki Koszalińskiej*

Autorzy prac – studenci V roku Instytutu Wzornictwa Przemysłowego Politechniki Koszalińskiej spec. Projektowanie Wnętrz i Wystaw. Prace wykonane pod kierunkiem prof. Zdzisława Łosińskiego oraz asystentki Katarzyny Radeckiej.

Łukasz Maćkowiak

Nagroda specjalna na biennale mediów

Pierwszego grudnia 2005 roku otwarto w Warszawie wystawę I biennale mediów. Wystawę organizowało Muzeum Gugenheima, Związek Polskich Artystów Plastyków oraz Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie. Celem wystawy była próba odpowiedzi na pytanie w jakim stopniu rozwój technik multimedialnych umożliwia wypowiedź twórczą. Biennale miało charakter konkursu, do którego zaproszono po jednym studentie i prowadzącym go profesorem z każdej uczelni artystycznej w Polsce i z każdej stolicy, w której znajduje się akademia sztuk pięknych. Instytut Wzornictwa w Koszalinie reprezentowali: student Andrzej Golc z piątego roku i mgr Stanisław Wolski. Andrzej Golc został wyróżniony w konkursie nagrodą specjalną jury. Jest to najwyższe wyróżnienie, jakie od ponad dwudziestu pięciu lat zdobył ktokolwiek z Koszalina w zakresie sztuk pięknych.

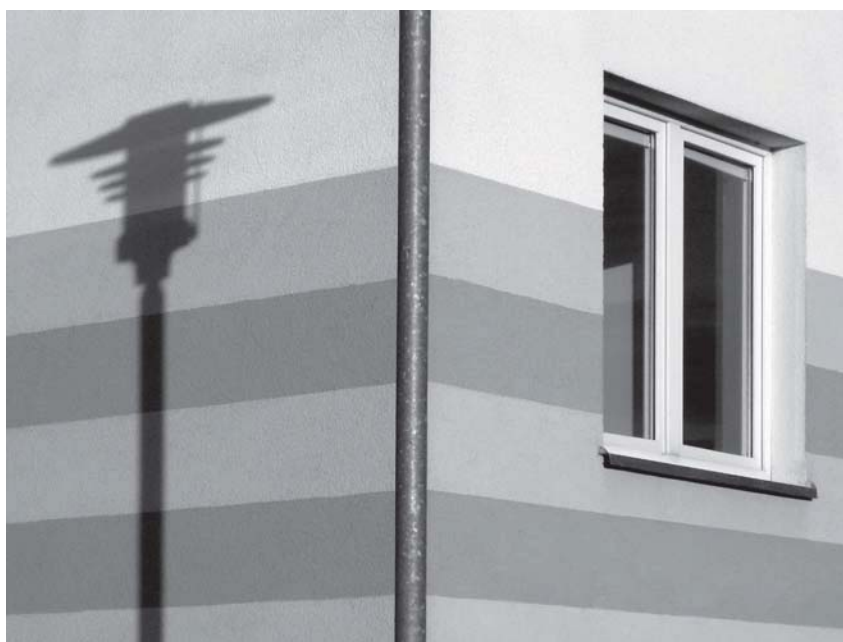
Przedstawiam wywiad z laureatem:

– Jak trafiłeś na biennale?

– Uczestnictwo w biennale jest wynikiem mojego pobytu na plenerze intermedialnym w Lubiszewie w sierpniu bieżącego roku. Część wystawy zaprezentowanej w Warszawie była eksponowana przeze mnie właśnie tam. Udział w biennale zaproponował mi prof. Józef Robakowski, który uznał, że moje prace mogą wziąć udział w konkursie.

– Od kiedy interesujesz się nowymi mediami i fotografią?

– Fotografiją interesuję się „od zawsze”, a od czasu studiów zainteresowanie się pogłębiło. Jest to w moim przypadku proces cią-

gły. Natomiast multimediami zainteresowałem się na zajęciach z panem Zbigniewem Taszyckim, a obecnie zajmuję się nimi w galerii „Scena” (galeria prowadzona przez Roberta Knuta w gmachu biblioteki w Koszalinie).

– A co to jest Kabuum?

– Jest to nieformalny związek, w którym tworzę z kolegami od trzech lat. Można powiedzieć, że jest to poszerzony „Topless”, czyli grupa twórcza, która powstała w kole naukowym „Nowe Media” prowa-

dzzonego przez pana (tj. niżej podpisanego). W jego ramach zrobiliśmy trzy wystawy w Polsce, później jeszcze jedno w Niemczech na festiwalu w Neubrandenburgu. Obecnie grupa Kabuum w galerii „Scena” realizuje projekt „Casting”.

– A plany na przyszłość?

– Ożenić się! Wziąć udział w biennale fotografii w marcu oraz chciałbym rozwinąć galerię „Scena”. Przepraszam, ale jeszcze czeka mnie dyplom. Dlatego proszę promotora i władze instytutu o cierpliwość i wyrozumiałość.

mgr Stanisław Wolski

Osiedle Akademickie

Osiedle Akademickie będzie czyste, ciepłe i nowoczesne. Uczelnia wzoruje się na zachodnich technologiach i planuje wykorzystać promienie słoneczne jako źródło energii podgrzewania wody do celów użytkowych. Tym samym wzrośnie standard i wartość całego kampusu.

Osiedle akademickie przy Politechnice Koszalińskiej przechodzi kolejną modernizację. Tym razem, władze uczelni postanowiły zadbać o zewnętrzny wygląd i ocieplenie domów studenta. Prace rozpoczęły się na początku tych wakacji i dobiegają końca. Akademiki już teraz zwracają uwagę swoim ładnym wyglądem.

Roboty wykonywane na osiedlu akademickim związane są z modernizacją systemu grzewczego obiektów Politechniki Koszalińskiej. Prace obejmują docieplenie ścian i stropodachów, wymianę sieci zewnętrznych i wewnętrznych centralnego ogrzewania, wymianę zewnętrznej stolarki okien i drzwiowej oraz wykorzystanie niekonwencjonalnych źródeł ciepła do celów użytkowych. Wykonanie dokumentacji i robót związanych z termomodernizacją finansowane jest ze środków własnych Politechniki, Miejskiej Energetyki Ciepłej i Fundacji EkoFundusz.

W roku bieżącym Politechnika wyda na docieplenie ścian i stropodachów akademików kwotę około 1,8 mln złotych, a Miejska Energetyka Ciepła na wymianę zewnętrznych sieci ciepłowniczych i węzłów ciepłych w obiektach prawie 500 tys. złotych.

Nowe elewacje (docieplenia) wykonują dwie firmy budowlane: Bud-Mark (akademik nr 1 i 2) oraz Selfa (akademik nr 3 i 4), które wygrały na te roboty rozpisany przez Uczelnię przetarg nieograniczony. Jak poinformował zastępca kanclerza ds. technicznych Michał Małatyński, ocieplając akademiki uczelnia zaoszczędzi na ogrzewaniu od 10 do 15% ponoszonych wydatków.

Natomiast w przyszłym roku planowane jest płukanie i regulacja instalacji ogrzewczej (centralne ogrzewanie) w domach stu-

Odnowiony akademik

Prace przy modernizacji systemu grzewczego

c.d. str 32

Warsztaty dziennikarstwa

Studenci Politechniki Koszalińskiej w dniach 23–24 października wzięli udział w pierwszych warsztatach dziennikarstwa. Zajęcia poprowadził aktor Teatru Wielkiego w Poznaniu Sylwester Woroński, który szkoli m.in. dziennikarzy z TVP 3 w Szczecinie.

W ciągu dwóch dni studenci ćwiczyli prawidłową emisję głosu, dykcję, poprawne odczytanie tekstu, a także normę wypowiedzi emocjonalnej. Doskonałym zadaniem była relacja prosta oraz z wyobraźni, polegająca na przedstawieniu widzianego obrazu, a później odtworzeniu go za pomocą pamięci. Koszalińscy zacytowali również nad potocznością wypowiedzi oraz przełamywali tremę związaną z wystąpieniami publicznymi. Prowadzący warsztaty położył także szczególny nacisk na komu-

nikację niewerbalną, czyli wyrażaniu swoich myśli za pomocą gestów.

Uczelnia choć ma charakter techniczny, to nie brakuje na niej studentów, którzy zainteresowani są dziennikarstwem. To pierwszy taki krok, aby mogli oni w przyszłości rozwijać swoje umiejętności związane z tym kierunkiem. Organizatorem warsztatów było Studenckie Studio Radiowe „Jantar”.

mgr inż. Piotr Zaczek

denckich, montaż instalacji solarnych (energia słoneczna) oraz kontynuowanie, rozpoczętego w 2004 r., remontu pozostałych pokoi w DS1.

Zupełną nowością będą instalacje solarne. Zostaną one zainstalowane na dachach domów studenckich. Są to niekonwencjonalne źródła pozyskiwania energii. W ten sposób podgrzewanie ciepłej wody będzie wspomagane w okresie letnim dzięki promieniom słonecznym. Tego typu instalacje są już stosowane i bardzo popularne szczególnie w krajach o wyższych temperaturach powietrza. Należy zaznaczyć, że przygotowany przez Uczelnię program modernizacji systemu grzewczego obiektów ma na celu z jednej

strony obniżenie kosztów eksploatacyjnych w starych budynkach, a z drugiej znaczne ograniczenie emisji szkodliwych substancji do środowiska (mniejsze zapotrzebowanie na energię ciepłą wytwarzaną tradycyjnie w kotłowniach węglowych). Inwestycja ma kosztować około 800 tys. złotych. Część środków na ten cel władze uczelni chcą pozyskać z Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Do przyszłego lata będzie musiała poczekać także Kreślarnia. Jej ocieplenie z wymianą stolarki okiennej planowane jest na okres wakacji przyszłego roku. Koszt termomodernizacji budynku Kreślarni wyniesie ok. 280 tys. złotych i sfinansowany będzie ze środków Fundacji EkoFundusz. Osiedle akademickie z pewnością już niedługo będzie wizytówką nie tylko uczelni, ale i miasta.

mgr inż. Piotr Zaczek

Żakowisko z Ocelotem

Kiedy dokładnie półtora roku temu wspólnie z koleżanką na antenie Radia Koszalin zaczęliśmy prowadzić pierwsze audycje pt. „Żakowisko” nie przypuszczaliśmy, że kolejna audycja będzie dotyczyła takiego ciekawego wydarzenia, i że dzięki temu wydarzeniu „osiągnie ona poziom Ocelota”. Było to pod koniec października na terenach podożynekowych w Koszalinie. Razem ze studentami Politechniki podziwialiśmy show akrobatyczno-teatralny.

Impreza odbyła się w wielkim cyrkowym namiocie – bawili się nie tylko dorośli, ale także dzieci. Najmłodsi wzięli udział w warsztatach zabawy i wyobraźni. Ich organizatorem był Akademicki Bank Umiejętności oraz doktor Wacław Idziak. Przed zgromadzoną publicznością wystąpili również b-boy'e z grupy N.A.S.A oraz zespół Mr. Zoob.

Po takiej rozgrzewce byliśmy świadkami wielkiego show w wykonaniu grupy Ocelot. Niezwykle dwugodzinne widowisko wywarło wrażenie na zebranych. Ocelot, to występ łączący w sposób mistrzowski elementy akrobatyki, pantomimy i tańca. Dwudziestu znakomicie wysportowanych artystów sprawiło, że ich popisы zapierały dech w piersiach. Doskonałym dopełnieniem przedstawienia była magiczna muzyka na żywo.

Grupa istnieje już od 6 lat. Oklaskiwana była m.in. w Niemczech, Austrii, Holandii, Belgii, Danii, Francji i Hiszpanii. Po występach za granicą przyszedł czas na pokazy w kraju. Artyści współpracują także ze znanym polskim choreografem Januszem Józefowiczem. Domem rodzinnym Ocelota jest Złotoryja, zaś nazwa grupy pochodzi od jednego z najbardziej znanych kotów Ameryki.

Organizatorem tej niezwykłej imprezy było Stowarzyszenie Studentów i Absolwentów PK Millennium, zaś współorganizatorami Urząd Miejski i Radio Koszalin. Patronat nad występem grupy Ocelot objął Prezydent Miasta – Mirosław Mikietyński.

mgr inż. Piotr Zaczek

Nowe oblicze zespołu koszykówki

Na podstawie zarządzenia wewnętrznego Prezesa Klubu Uczelnianego AZS Politechnika Koszalińska – prof. dr hab. inż. Tadeusza Piecucha, a także zgodnie z istniejącym od wielu lat regulaminem funkcjonowania Klubu, utworzona została faktycznie Sekcja Koszykówki Mężczyzn – która dotychczas działała raczej jako grupa sportowa, mająca jedynie trenera, którym w sezonie 2004/2005 był mgr inż. Leszek Doliński.

Obecnie występująca w I Lidze Akademickiej (LAK) drużyna naszych studentów będzie miała nowego trenera – mgr Piotra Bednarskiego, który większość naszych studentów – koszykarzy szkolił jako uczniów szkoły średniej. Został powołany Zarząd Sekcji w składzie:

1. Robert Fiszbak – kierownik sekcji
2. Adam Szałek – rzecznik prasowy
3. Jacek Czubek – menager drużyny
4. Marcin Chęciński
– sprawy organizacyjno-medyczne
5. Piotr Bednarski – trener

Kadrę zawodniczą stanowią:

1. Damian Lipogórski-Reichel (kapitan) – 186 cm
2. Przemysław Polek – 181 cm
3. Michał Schreiber – 203 cm
4. Maciej Stefanowski – 183 cm
5. Paweł Milczarek – 195 cm

6. Paweł Szałankiewicz – 195 cm
7. Bartosz Domaszewicz – 189 cm
8. Łukasz Koterski – 192 cm
9. Marcin Mróz – 188 cm
10. Marcin Zalewski – 202 cm
11. Radosław Gręski – 202 cm
12. Artur Żak – 194 cm
13. Jarosław Domański – 193 cm

(AP)

Piłkarki ręczne na półmetku sezonu 2005/2006

Nasze zawodniczki po pierwszej rundzie rozgrywek ekstraklasy piłki ręcznej kobiet zajmują ósme miejsce w tabeli na 12 drużyn występujących w ekstraklasie. Zarząd Autonomicznej Sekcji Kobiet KU AZS Politechnika Koszalińska określił trenerom Dariuszowi Dworaczykowi i Waldemarowi Szafulskiemu oraz zawodniczkom jako plan minimum na koniec sezonu 2005/2006 zajęcie ósmego miejsca, a więc takiego miejsca, po którym drużyna nie będzie musiała grać meczy barażowych o utrzymanie się w ekstraklasie po zakończeniu tzw. sezonu zasadniczego; dotyczy to drużyn, które zajmują miejsca od 9. do 12., przy czym punkty zdobyte w trakcie sezonu zasadniczego są zaliczone. Drużyny zajmujące miejsca od 1. do 8. po sezonie zasadniczym grają tzw. systemem pucharowym o Mistrzostwo Polski, miejsca medalowe drugie i trzecie, jak i miejsca końcowe w ramach rozgrywek ekstraklasy.

Jak wiadomo, przed sezonem 2005/6 zespół nasz doznał zasadniczych wzmocnień i mimo, że zrezygnowały z dalszej gry bardzo dobre i rutynowane zawodniczki – Katarzyna Jeż i Małgorzata Jędrzejczak, sprowadzone do nas w połowie sezonu 2004/2005, to jednak w to miejsce doszły zawodniczki z tzw. najwyższej półki, wielokrotnie reprezentantki Polski: Ewa Jarzyna i Iwona Szafulska (aktualna kadrowiczka) oraz Krystsina Svatko – podstawowa zawodniczka reprezentacji Białorusi. Skład nasz uzupełniła wielokrotna reprezentantka Polski w kategorii młodzieżowej i juniorek – Marta Goraj oraz utalentowana bramkarka – Dominika Stroińska. Można było zatem oczekiwać, iż taki skład zespołu, w którym pozostały tak rutynowane zawodniczki jak Joanna Dworaczyk, Sylwia Pocięcha i bardzo dobra bramkarka Iwona Pabich, pozwoli zająć bezpieczne miejsce w tabeli, na półmetku bieżących rozgrywek.

W pierwszej rundzie bieżących rozgrywek najwięcej bramek dla naszej drużyny – 63 bramki w 11 meczach – zdobyła Joanna Dworaczyk, co daje średnią 5,7 bramki na mecz, następnie Ewa Jarzyna, która zdobyła 56 bramek także w 11 meczach, co daje 5,1 bramki na mecz, dalej Iwona Szafulska, – 54 bramki, co przy 11 meczach rozegranych daje 4,9 bramki na mecz, następnie Krystsina Svatko – 43 bramki w 9 meczach, co daje średnio 4,8 bramki na mecz i wreszcie Joanna Chmiel, która zdobyła 23 bramki w 8 meczach, co daje średnią 2,9 bramki na mecz. Właśnie ww. zawodniczki z bramkarką Iwoną Pabich to „kręgosłup” naszego zespołu.

Jak widać jednoznacznie z układu tabeli na półmetku, zajęcie przez nas ósmego miejsca po tej fazie rozgrywek, nie oznacza jego utrzymania w perspektywie rundy rewanżowej. W grupie drużyn walczących o pozostanie w pierwszej ósemce tabeli po rozgrywkach zasadniczych są: Sośnica Gliwice, Vive Kielce oraz Piotrcovia Piotrków Trybunalski, z którymi to zespołami gramy na wyjeździe. Natomiast w grupie pretendentów do ósmego miejsca w tabeli, z którym gramy w Koszalinie, jest tylko Łącznościowiec Szczecin, a więc drużyna, której styl grania wybitnie nie leży naszemu zespołowi. Zapowiada się więc arcytrudna walka o utrzymanie się w pierwszej tzw. bezpiecznej ósemce zespołów grających potem w systemie pucharowym o mistrzostwo Polski. Nasz zespół w pierwszej rundzie rozgrywek zagrał doskonale w pierwszym meczu otwarcia w Gdańsku z aktualnym Wicemistrzem Polski drużyną AZS AWF Gdańsk odnosząc przekonujące zwycięstwo. Niestety, we wszystkich następnych meczach, także tych wygranych, zagrał

słabiej. Szczególnie szkoda straconych punktów w meczu z MKS Vitaral Jelfa w Jeleniej Górze, w którym w 40. minucie prowadziliśmy różnicą 6 bramek, a potem kilkakrotnie zgubiliśmy piłkę w ramach błędów niewymuszonych, a jednocześnie 4-krotnie nasze zawodniczki wychodziły w pozycjach „sam na sam” z bramkarką gospodarzy nie zdobywając gola. Podobnie w meczu w Koszalinie z Vive Kielce prowadziliśmy 8:3 jeszcze do przerwy różnicą jednej bramki, ale mecz zakończył się naszą porażką. Wreszcie w ostatnim meczu pierwszej rundy z liderem tabeli – Zagłębiem Lubin, w 51. minucie meczu nasz zespół prowadził różnicą 8 bramek tj. 26:18 i przez następne ponad 8 minut nie zdobył gola, remisując praktycznie wygrany mecz. Działacze Zarządu Autonomicznej Sekcji Piłki Ręcznej oraz kibice przeżyli to bardzo boleśnie.

Realistyczne prognozy rozpoczynającej się 7 stycznia rundy rewanżowej wskazują, że powinniśmy zdobyć 8 punktów, tj. wygrać u siebie mecze z KS Start Elbląg, MKS Jelfa Jelenia Góra oraz Łącznościowcem Szczecin (klubem pretendującym do pierwszej ósemki) oraz na wyjeździe z AZS AWF Katowice.

Ponieważ zespół Łącznościowca Szczecin jest dla nas wyjątkowo niewygodnym przeciwnikiem, trzeba zakładać, że można realnie odnieść zwycięstwo nad Zgodą Ruda Śląska w meczu w Koszalinie – który to zespół plasuje się obecnie na 4 pozycji, a do przedostatniej kolejki pierwszej rundy rozgrywek był wiceliderem tabeli. Oczywiście, trzeba się jeszcze liczyć z niespodziankami. Jednak jakby nie prognozować, to prawdopodobieństwo zdobycia 8 punktów w rundzie rewanżowej jest największe. Dalsza analiza stanu tabeli po pierwszej rundzie rozgrywek 2005/2006 wskazuje, że te prognozowane 8 punktów może nie starczyć na utrzymanie bezpiecznego ósmego miejsca w tabeli, przy czym najważniejszym meczem o to ósme miejsce będą właśnie derby Województwa Zachodniopomorskiego, a więc mecz w Koszalinie z Łącznościowcem Szczecin. Trzeba także założyć, że niektóre zespoły wzmocnią się kadrowo w przerwie zimowej, a to oznacza, iż przeciwnicy słabsi teoretycznie od naszej drużyny, nie muszą takimi pozostać w rundzie rewanżowej obecnych rozgrywek. Wyływa stąd oczywisty wniosek, iż w każdym meczu, także tym wyjazdowym z drużynami kadrowo mocniejszymi, trzeba podjąć ambitną walkę o każdy punkt.

Zapraszamy więc naszych kibiców na mecze drugiej rundy, w Hali Sportowej KS Gwardia Koszalin.

Prezes KU AZS Politechnika Koszalińska
prof. Tadeusz Piecuch

Tabela końcowa po pierwszej rundzie rozgrywek ekstraklasy piłki ręcznej kobiet sezonu 2005/2006

1. Zagłębie Lubin	11	...	20		347-271
2. AZS AWFis Gdańsk	11	...	16		351-301
3. SPR ICom Lublin	11	...	15		342-250
4. Zgoda Ruda Śląska	11	...	15		294-244
5. Piotrcovia Piotrków Trybunalski	11	...	13		302-268
6. Vive Kielce	11	...	12		317-327
7. Sośnica Gliwice	11	...	12		307-314
8. KU AZS Politechnika Koszalińska	11	...	11		282-282
9. Łącznościowiec Szczecin	11	...	10		289-296
10. Vitaral Jelfa Jelenia Góra	11	...	6		251-335
11. EB Start Elbląg	11	...	2		258-321
12. AZS AWF Katowice	11	...	0		207-338

Nasze piłkarki w akcji

POLITECHNIKA KOSZALIŃSKA

nasza drużyna AZS

od lewej stoją:

Dariusz Dworaczek, trener
Dominika Stroińska
Iwona Szafuńska
Krystyna Szałko
Marta Goraj
Marta Derendaż
Ewa Jarzyńska
Sylwia Podlecha
Iwona Pabich
Waldemar Szafuński, II trener

od lewej siedzą:

Joanna Dworaczek
Anna Żółtyński
Kamila Sudnik
Aleksandra Kobylecka
Joanna Chmiel
Dorota Skipor
Marta Szostakowska

w ekstraklasie